

மாயை

பூரணவிளக்கம்.

RRS.சுந்தரம்.

மாதா பிதா குரு.

என்னை இந்த பூமிக்கு கொண்டு வந்து வளர்த்து ஆளாக்கிய
என்தாய் மயில், தந்தை ராமசாமி இருவருக்கும், எனக்கு
தீட்சைக்கொடுத்து நல்வழிப்படுத்திய கோவை ஈஷாயோக
பிரம்மச்சாரிணி வத்சலா அவர்களுக்கும் இந்நூலை
காணிக்கை ஆக்குகிறேன்.

*நாங்கள் தத்துவங்களின் பின்னால் அலைபவர்கள் இல்லை.
நாங்கள் தேடுவது உண்மையான பொருள்களின் செயற்பாடுகளை.*

- ரிச்சர்ட் பெயின்மென்.

மாயையால் அநாதி காலமாக கட்டுண்டு கிடக்கும் உயிரினங்களில், பல்லாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே, மனித இனத்தில் விழிப்பு தோன்றி, அந்த மாயையிலிருந்து விடுபட - உண்மைநிலையை தேடத்துவங்கி விட்டது மனித இனம். இந்த நிகழ்வுகளைக்கூட தற்கால சந்ததியினர் இன்னும் அறியாமல் 'ஓர் அறியாமையில்' இருக்கின்றனர் என்றால், அதற்கும் அவர்களிடம் இயங்கும் இந்த மாயையே காரணம் . மாயை என்ற பதம் உலக மதங்கள் எல்லாவற்றாலும் சொல்லப்படுகிறது. மாயை என்றால் என்ன என்பது உலகம் முழுவதும் அறிந்த ஒரு சத்தியமாகும். அந்த சர்வ வல்லமை படைத்த மாயையை வணங்கி, அதன் சகல பரிமாணங்களையும் ஆராய்ந்து, மாயையை முழுமையாக அறிய முயல்வோம். மாயை என்பது என்ன? அதன் பரிமாணங்கள் யாது? அதன் மூலம் எது ? அதன் செயல்பாடுகள் எவ்விதம்? இவைகளைப்பற்றி காண்போம்.

இந்து வேதாந்த, சைவ சிந்தாந்தப்படி இந்த பிரபஞ்சம் மூவித தன்மையில் இருக்கிறது. 1, பதி, 2, பாசம், 3, பசு.இவை மூன்றுமே அநாதி காலம் தொட்டு இருக்கிறது. இதில் பதி இறைமை, பசு உயிர்கள், பாசம் அவை இரண்டுக்குமிடையிலான (அவை இரண்டையும் இணைய விடாது தடுக்கும்) திரை. இந்த முப்பொருள்களில் எந்த ஒன்றும் ஒருகாலத்தும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று தோன்றவில்லை. எனவே இம்மூன்றையும் அநாதி நித்தப்பொருள் என்பர். இந்த மூன்று பொருள்களைப் பற்றிய அடிப்படைக் கொள்கை 'இல்லது தோன்றாது உள்ளது அழியாது' என்பதாகும். இந்த மூன்று பொருள்களில்தான் ஏனைய பொருள்கள் தோன்றி ஓடுங்குகின்றன.

பதி = பரமான்மாவாம் ஒரே கடவுள்,

பசு = ஜீவான்மாக்களாம் ஒரே குலம்,

பாசம் = பசு பதியில் ஒன்ற பாதகமாயிருக்கும் ஆசாபாசங்கள், தளைகள், இருள்சேர் இரு வினைகள்.

இந்த பாசம் என்கிற திரை 1, ஆணவம்,2, கன்மம்,3, மாயை ஆகிய மூன்றால் பின்னப்பட்டுள்ளது. இம்மூன்றையும் மும்மலங்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது.

தமிழ் விக்கிபீடியா :

மலங்கள் மூன்று வகையாக உள்ளன. இவை ஆணவம், கன்மம், மாயை எனப்படுகின்றன.

ஆணவம் :

மலங்களுள் முதன்மையானது ஆணவ மலம். இதனால் இது மூல மலம் என்றும் அழைக்கப்படுவது உண்டு. தமிழ் நூல்களில் இது இருள் என்ற பெயரிலும் வழங்கப்படுகிறது. ஆணவம் இரு வகைகளில் உயிர்களைப் பாதிக்கின்றது. ஒன்று, உயிரின் அறிவை முற்றாக மறைத்தல்; இரண்டாவது, அவற்றின் அறிவைக் கீழ் நிலைக்குக் கொண்டு செல்வது. உயிர்கள் உண்மையையும் பொய்யையும் பகுத்துணராது மயங்கும் நிலைக்குக் காரணம் இதுவே என்கிறது சைவசித்தாந்தம்.

கன்மம் :

கன்மம் என்பது அவரவர் செய்யும் வினைகளின் பயன் ஆகும். இதனை வினை என்றும் அழைப்பர். செய்யும் வினை நல்வினை ஆனாலும், தீவினை ஆனாலும் அவற்றுக்குரிய பலனை அவற்றைச் செய்யும் உயிர்கள் அடைந்தே ஆகவேண்டியுள்ளது. இதனால் இப் பலன்களை நுகர்வதற்காக உயிர்கள் மீண்டும் மீண்டும் பிறக்கின்றன. உயிர்கள் மீண்டும் பிறக்கும்போது, அவைகளுக்குரிய பலன்களை இறைவன் அவற்றிடம் சேர்க்கிறான் என்கிறது சைவசித்தாந்தம். வினைகளிலும் மூன்று வகை உண்டு. இவை:

1. பழவினை (சஞ்சிதம்)
2. நுகர்வினை (பிராரத்தம்)
3. ஏறுவினை (ஆகாமியம்)

என்பனவாம். இவற்றுள், பழவினை என்பது முன்னைய பிறவிகளிற் செய்த வினைகளுக்கான பலன்களாகும். நுகர்வினை, அந்தப் பிறவியிலேயே சேர்த்துக்கொண்ட வினைப் பயன்கள். ஏறுவினை என்பது வினைப்பயனை அனுபவிக்கும்போது உருவாகும் வினைப்பயன்களாகும்.

மாயை :

மாயை என்பது உயிர்களின் நுகர்ச்சிக்குத் தேவையானவற்றைப் படைத்துக் கொடுப்பதற்காக உள்ளது ஆகும். உடல், உலகு மற்றும் உலகில் காணும் எல்லாப் பொருட்களையுமே மாயையைக் கொண்டே இறைவன் படைக்கிறான் என்கிறது சைவசித்தாந்தம். இது ஒரு மலம் என்றவகையில் உயிர்களுக்குப் பகையாகக் கருதப்பட்டாலும், ஆணவ மலத்தின் பீடிப்பினால் முழுதுமாக மறைக்கப்பட்டுள்ள அறிவைச் சிறிதளவு வெளிப்படுத்த உதவுவது இம் மாயை என்று சொல்லப்படுகின்றது. சூரியன் இல்லாத இருட்டில் வழிகாட்டும் சிறிய விளக்கின் ஜ்வாலையை இதற்கு உவமையாகக் கூறுகின்றன சித்தாந்த நூல்கள்.

மாயை மிக நுண்ணியது என்றும், அது இறைவனடியிலேயே இருக்கிறது என்றும், ஒரு சிறு விதை எவ்வாறு பெரும் மரங்கள் உருவாவதற்குக் காரணமாக அமைகின்றதோ அது போலவே மாயையும் இந்தப் பெரும் அண்டத்தின் உற்பத்திக்குக் காரணமாக அமைகின்றது என விளக்குகிறது சைவசித்தாந்தம்.

மாயையும், தூய மாயை (சுத்த மாயை), தூய்மையில் மாயை (அசுத்த மாயை), பகுதி மாயை (பிரகிருதி மாயை) என மூன்று வகையாக உள்ளதாகக் கூறப்படுகின்றது.

மாயை என்ற சொல் பல தளங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உண்மையை மறைக்கும் திரை என்ற பொருளிலேயே அது பொதுவாக பயன்பட்டாலும் பிற்கால மதங்களில் பிரபஞ்ச சாரமான சக்தியின் அலகிலா அழகுத்தோற்றமாக கருதப்படுவதும் உண்டு.

டாக்டர். உ. சாமுவேல் ஸ்டீபன் :

சைவ சமயத்தில் இறை (பதி) உயிர் (பசு) கட்டு (பாசம்) என்ற முப்பொருட்களின் உண்மை ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. உயிர்களை (ஆன்மா) பசு எனக் கருத காரணம் அது பாசம் என்ற கட்டுக்குள் சிக்கி இருப்பதினால்தான். உயிர்களை கட்டுப்படுத்தும் தளைகளுக்கு பாசம் எனப் பெயர். உலக வாழ்வில் எது

கீழ்த்தரமானதோ உயிர்கள் எவைகளை விட்டு விலகி நிற்க வேண்டுமோ அவைகளையே பாசம் என சைவ சமயம் கூறுகிறது. இந்த பாசங்களான ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன இறைவனைப் போன்றே என்றும் அநாதியாக உள்ளது. பசுவாகிய உயிர்கள் தன் நிலையில் எங்கும் நிறைந்த, எல்லையற்ற தன்மை கொண்ட அனைத்தையும் அறிந்த உணர்வுடைய பொருளாக எக்காலத்திலும் அழியாது நிலைத்திருக்கும் பொருளாகக் காணப்பட்டாலும் பாசங்களான மலங்களுடன் இணைவதால் இத்தகைய உயிர்கள் ஒரு எல்லைக்குட்பட்டதாகவும், அறியாமை என்ற உணர்வுகளுக்கு கட்டுப்பட்டு பிறப்பு இறப்பு போன்ற துன்பங்களை நுகரும் நிலையில் உள்ளன. மேலும் இத்தகைய உயிர்கள் பருப்பொருட்கள் நிறைந்த இந்த உலகுடனும், உடலுறுப்புகளுடனும், புலனுறுப்புகளுடனும் இணைந்து காணப்பட்டாலும் இத்தகைய பருப்பொருள் உலகு, உடலுறுப்புகளிலிருந்து மாறுபட்ட நிலையில் காணப்படுகிறது இத்தகைய உயிர்கள் தன் நிலையில் உலகப் பொருட்களின் மாறுபாடுகளிலிருந்து செயல்பாடுகளிலிருந்து மிக்க வேறுபாடுகள் கொண்ட நிலையில்லாது அதே சமயம் இறைவனது ஆன்மீகமான தூய்மையான தன்மையுடனும் இணையாத நிலையில் இருப்பதால் தான் சைவ சமயம் உயிர்களை பசு என கருதுகிறது.

உயிர்கள் இவ்வுலகப் பொருட்களால் கவரப்பட்டு பாசநிலைகளிலிருந்தும் பதியாகிய இறைவனது தூய்மையான செயல்பாடுகளிலிருந்தும் வேறுபட்ட நிலையில் அகங்காரத்தின் அறியாமையின் விளைவாக உலக விவகாரங்களில் சிக்குண்டு அனைத்து காரியங்களையும் செயல்பாடுகளையும் தானே செய்வதாக கருதி அதன் பயனாக இன்ப துன்பங்களை நுகர்ந்து செயலற்ற நிலையில் காணப்படுகிறது உயிர்களைப் பற்றியிருக்கும் ஆணவ மலத்தினை சகஜ மலம் எனவும், கன்மம், மாயை என்ற இரு மலங்களையும் ஆகந்துக மலம் எனக் கூறும்.

இத்தகைய ஆணவமலம் இயற்கையில் அனைத்து உயிர்களிடமும் பற்றியுள்ள நிலையில் உள்ளதாலும் உயிர்களின் அறிவாற்றலுக்கு முதல் தளையாக இருப்பதாலும், இதனை மூலமலம் எனவும் அது எவ்வாறு நெல்லில் உமி ஒட்டிக் கொண்டுள்ளதோ செம்பில் களிம்பு ஒட்டிக் கொண்டுள்ளதோ அது போல உயிர்களிடத்தில் காலங்காலமாக ஒட்டிக் கொண்டுள்ளது எனவும் உயிர்கள் இத்தகைய மலங்களுடன் தொடர்பு கொள்வதன் மூலமாக அதன் அறிவும், சக்தியும்

குறைக்கப்படும் நிலையில் இன்ப துன்பங்களை அனுபவிக்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது என சைவ சமயம் கூறுகிறது.

உயிர்கள் அனைத்து விதமான நற்செயல்களுக்கும் இருப்பிடமாகக் காணப்பட்டாலும் உயிர்களிடத்திலுள்ள ஆணவ மலசேர்க்கையின் விளைவாக இவ்வுலகிலுள்ள அனைத்து பொருட்களும் தன்னுடையவை, அனைத்துப் பொருட்களின் சுகத்தையும் இன்பங்களையும் தானே அனுபவிக்க வேண்டும் என எண்ணுகிறது. இத்தகைய உயிர்கள் தன் நிலையில் தூய்மையாக காணப்பட்டாலும் ஆசை, அறியாமை, மன இருள் போன்றவைகளின் தொடர்புகளில் சிக்கி அதன் பயனாக கர்மவினையின் விளைவுகளை அனுபவிக்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது. இத்தகைய ஆணவ மலம் ஒன்றேயாயினும் தன்னிலையில் உலக உயிர்களின் மத்தியில பல நிலைகளில் செயல்பட்டு தன் நிலையினை வெளியே காட்டிக் கொள்ளாத நிலையில் இருளாக மறைக்கும் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளதாக காணப்படுகிறது. இத்தகைய ஆணவ மலம் இருள் எனவும் இந்த இருளினை உயிர்களால் பார்க்கவோ அளக்கவோ இயலாது எனவும் இம்மலம் பிரபஞ்சம் தோன்றும் முன்பே இருந்து இந்த பிரபஞ்சத்தின் செயல்பாடுகளை தொடங்கச் செய்யும் நிலையிலிருந்து உயிர்களின் உணர்வு நிலைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட நிலையில் காணப்படுகிறது.

இம்மலமாகிய இருளினை புலன்களாலோ சிந்தனைகளாலோ அளக்க இயலாது. உலகில் நாம் காணும் இருள் பிற பொருட்களை மறைத்தாலும் தன் நிலையினை மறைக்காது வெளிப்படுத்திக் காட்டாது உயிர்களின் பார்வையிலிருந்து மறைந்து செயல்படக்கூடிய நிலையில் காணப்படுவதால் இதனை இருளினும் இருள் என சைவ சமயம் கூறுகிறது.

மேலும் உயிர்களுக்கு உலக வாழ்வில் ஆசை, மோகம், நேசம், கர்வம், சந்தோசம் போன்ற பண்புகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்து உலக வாழ்வில் விரும்பிய பொருள் கிடைத்த நிலையில் இன்பத்தையும் கிடைக்காத நிலையில் துயரத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது. எவ்வாறு அரிசி உமியினால் மூடப்பட்டுள்ளதோ, கடல் நீர் உப்பினால் கவரப்பட்டுள்ளதோ அது போல இந்த ஆணவ மலம் ஆரம்பம் தெரியாத காலத்திலிருந்தே உயிர்களுடன் இணைந்து

உயிர்களின் செயல்பாடுகளுக்கு இடையூறாக அமைந்து உயிர்களின் பண்புகளை மறைக்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது.

மேலும் உயிர்கள் அறியாமையின் விளைவாகத் தான் இவ்வுலகிலுள்ள பொருட்களை மனதில் கொண்டு அவைகளை அடையும் வழிமுறைகளை தேடிச் செல்வதன் மூலமாக புலன் இன்பங்களுக்கு அடிமையுற்று மறுபிறவிக்களுக்குரிய வழிமுறைகளைத் தேடிச் சென்று தனது ஆன்மீகமான தூய்மையான இயல்பினை இழக்கும் நிலையில் காணப்படுகிறது. மேலும் உயிர்கள் தன் நிலையில் ஆணவ மலம் இருப்பதனை உணராத நிலையில் காணப்படுவது போல தன்னில் இறையருள் இருப்பதனையும் உணராத நிலையில் காணப்படுகிறது. உயிர்கள் கர்மவினைகளுக்கு காரணமாக உள்ள மலங்களின் தொடர்புகளிலிருந்து விடுவித்துக் கொள்ள இறைவனின் அருள் தேவைப்படுகிறது.

பாற்கடலில் வசிக்கும் மீன் தனது பசியினைப் போக்க சிறு சிறு பூச்சிகளை தேடிச் செல்வது போல உயிர்களும் இறையருளை மறந்து புலன் இன்பங்களை நாடிச் செல்வதன் மூலமாக தனது உண்மை நிலையினை மூழ்கடித்துக் கொள்ளும் நிலையில் காணப்படுகிறது. மேலும் உயிர்களிடத்தில் காணப்படும் ஆணவமலம் உயிர்களின் குணமாக அல்லது உயிரின் குற்றமாக அதாவது எவ்வாறு கண்ணின் முன் தோன்றும் படலம் ஒரு குற்றமாகக் காணப்படுகிறதோ, அது போல உயிரின் உண்மை நிலை மறக்கும் நிலையில் இம்மலம் ஒரு குற்றமாக அமைகிறது.

மேலும் உயிர்கள் இந்த உலகின் உண்மையான இயல்பினை உணராத நிலையில் தான், இத்தகைய உலக இன்ப துன்பங்களில் நாட்டம் கொண்டு துன்புறுகிறது எனவும் இதற்கு மூல காரணம் உயிர்கள் மலங்களுடன் இணைந்து செயல்படுவதேயாகும் எனவும் சைவ சமயம் கூறுகிறது.

மேலும் ஆணவ மலச் சேர்க்கையால் சிக்குண்டு துன்புறும் உயிர்கள் விஞ்ஞான கலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம் என்ற இரண்டாலும் கட்டுற்று துன்புறும் உயிர்கள் பிரளயா கலர் எனவும் ஆணவம், கன்மம், மாயை என்ற மும்மலத்தாலும் கட்டுற்ற உயிர்கள் சகலர் எனவும் கருதப்படுகிறது. இவ்வாறு மூன்று வகைப்பட்ட

உயிர்கள் இன்ப, துன்ப, பிறப்பு, இறப்புகளுக்கு ஆட்பட்டு உழல்வது செயற்கைநிலை. இறைவனின் அருளுக்கு ஆட்பட்டு மாறாத பேரின்பத்தைப் பெறுதல் இயற்கைநிலை.

ஆணவமலம் ஒன்றாயினும் தன் நிலையில் பல சக்திகளை கொண்டதாய் உயிர்களின் அறிவையும் தொழிலையும் மறைத்து வினை முதலாக செயல்களில் ஈடுபடுத்தி நிலைத்த பொருளை மறைத்து நிலையற்ற உலக நிலைகளில் பங்கு கொள்ளச் செய்து துன்புறச் செய்யும் நிலையில் உள்ளது. இத்தகைய உயிர்கள் இயற்கையில் அறிவுடையதாயினும் மலங்களின் சேர்க்கையால் இருளில் அகப்பட்ட கண் போல எதனையும் அறியாத, உணராத மலங்களின் தன்மைகளில் சார்ந்திருக்கும் நிலையில் உயிர்களின் அறிவுத்தன்மையினை விபரீதமாக்கி உலகின் இன்ப துன்ப போகங்கள் அனைத்தையும் நுகர்பவன் நானே என எண்ணச் சொல்லும் நிலைக்கு அதோநியமிகா சக்தி எனவும், அதோநியமிகம் எனில் கீழே வீழ்த்தும் சக்தி அல்லது பொருளின் உண்மையியல்பினை தவறாக எண்ணச் செய்யும் சக்தி எனப் பொருள் கொள்ளப்படுகிறது.

மாயை மனிதன் விருப்பத்திற்கு தகுந்தாற் போல் துணை புரிந்து கொண்டு இருக்கிறது. மாயையில் மனிதன் சிக்கிக் கொண்டு இருக்கிறானே தவிர, மாயை மனிதனை சிக்க வைக்க வில்லை. மாயையின் விசித்திர ஜாலங்களில் மனிதன் விரும்பி அனுபவித்து, அழிந்து கொண்டு இருக்கிறான்.

டாக்டர். உ. சாமுவேல் ஸ்டீபன் அவர்களுக்கு நன்றி .

சங்கர வேதாந்தம்.

சங்கர வேதாந்தத்தில் மாயை பெறும் இடம் இன்றியமையாததாகும். சங்கரர் மாயைக்கு பிரதான இடத்தைக் கொடுத்துள்ளார். பிரம்மம், உலகாகவும் ,ஆன்மாவாகவும் தோன்றுதற்கு மாயையே காரணம் என்கின்றார். மாயைக்கு

இவர் கொடுத்த முக்கியத்தினாலேயே சங்கரரை 'மாயாவாதி' என்று அழைக்கும் மரபு உண்டு.

சங்கர மாயாவாதம் : ஜெயமோகன், தமிழ் எழுத்தாளர்.

முழுமுதன்மையான பிரம்மமே உண்மை பிறவெல்லாம் மாயை என்று வாதிடும் வேதாந்த தரப்புக்கு அத்வைதம் என்று பெயர். அ+த்வைதம் என்றால் இரண்டின்மை என்று பொருள். அத்வைதத்துக்கு அடிப்படைகள் ரிக் வேதம் முதலே உள்ளன. உபநிடதங்களில் அவை கூர்மைப்பட்டன . பாதராயணரின் பிற்கால வேதாந்தம் அவற்றை மேலும் வளர்த்து திட்டவட்டமான கோட்பாடாக மாற்றியது. சங்கரர் பாதராயணரில் இருந்து தொடங்கி அவரை நிராகரித்து மேலே செல்கிறார். பாதராயணரின் பிரம்ம சூத்திரம் பிரம்மம் தன்னிலிருந்து பிரபஞ்சத்தை உருவாக்குகிறது என்ற கொள்கை கொண்டது. இது வளர்ச்சிநிலை வாதம் என்று சொல்லப்படுகிறது. சங்கரர் அப்படி பிரம்மம் தன்னை இன்னொன்றாக்கினால் பிரம்மத்தின் முழுமுதல்தன்மை குறைவுபடுகிறது என்றார். ஆகவே அவர் பிரம்மம் எவ்விதத்திலும் மாற்றம் அடையாத முழுமுதன்மை என்று சொல்லி பிரபஞ்சம் அதன் மாயத்தோற்றமே என்று வாதிட்டார். இது உருமயக்கவாதம் எனப்படுகிறது.

சங்கரரின் விமரிசகரான ராமானுஜாச்சாரியார் சங்கரரை மாறுவேட பௌத்தன் என்றார். காரணம் சங்கர வேதாந்தத்தில் அந்த அளவுக்கு பௌத்த செல்வாக்கு உண்டு என்பதே. நாகார்ச்சுனர் முதலியோரால் முன்வைக்கப்பட்ட பௌத்த சூனியவாதம் இயற்கை என்ற முடிவற்ற பிரவாகத்தின் கணங்களையே உண்மை என்று அறிகிறோம் என்றது . நாம் அறிந்ததுமே உண்மை மாறிவிடுகிறது. நாம் அறிந்தது நம்மில்தான் நிலையாக உள்ளது. ஆகவே நம்மால் இயற்கையை அறியமுடியாது. இவ்வாறுமுற்றிலும் நம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட பிரம்மாண்டவெளியே சூனியம் .

அதன் அடுத்தபடியாகிய அறிவக வாதம் [விக்ஞான வாதம்] பிரபஞ்சம் நிலைநிற்பது நாம் அறிந்து நம் அறிவாக அகத்தில் நிறுத்தியுள்ளவற்றிலேயே என்றது. நாம் அறிவதெல்லாம் நம் அறிவை மட்டுமே என்றது. புறப்பிரபஞ்சம்

உண்டா என்ற வினாவுக்கு அறியமுடியாது என்பதே சூனியவாதிகளின் பதில்.
புறப்பிரபஞ்சமென்பது நமது அறிதல் மட்டுமே என்பது அறிவகவாதிகளின் பதில்.

சங்கரர் இக்கோட்பாடுகளில் இருந்தே தொடங்குகிறார். சங்கரர் சொல்லும் பிரம்மம் முழுமுற்றான ஒருமை என்ற அளவில் பௌத்தர்கள் சொல்லும் மகாதர்மத்துக்கு இணையானதே. பருண்மையான புறவுலகம் என்பது இல்லை, பருண்மை என்பதே நம் புலன்கள் உருவாக்கும் ஒருவகை அறிதல்தான் என்பது அறிவகவாதிகளின் கோட்பாடு. மாறாக அத்வைதம் புறவுலகம் உண்மையில் உள்ள ஒன்றுதான், ஆனால் அதன் குணங்கள், சாரங்கள், வடிவங்கள் எல்லாமே மாயை என்கிறது. அதாவது பௌத்தம் அறிதலே பிரபஞ்சம் என்று சொல்லும்போது அவ்வறிதலுக்கு ஒரு சாரம் இருப்பதை மறுக்கிறது. அத்வைதம் அனைத்துக்கும் பிரம்மம் என்ற சாரத்தை முன்வைக்கிறது.

‘பிரம்மமே உண்மை, பிரபஞ்சம் பொய். உயிர் பிரம்மம் .வேறு ஒன்றுமில்லை’ [ப்ரம்ம சத்ய : ஜகன் மித்ய: ஜீவோ ப்ரம்மைவ நாபர:] இதுவே அத்வைதத்தின் சாரமாக உள்ள சூத்திரவாக்கியம்

விவேக சூடாமணியில் சங்கரர் சொல்லும் விளக்கம் மேலும் திட்டவட்டமானது
“நிரந்தரமானவையும் அழியக்கூடியவையுமான பொருட்களை வேறுபடுத்தி அறிந்து கொள்வதன் வழியாக பிரம்மம் மட்டுமே உண்மை என்றும் உலகம் மாயையே என்றும் அறிக”

மாயை

அறிபவன் அறிபொருள் ஆகிய இரு தளங்களுக்கும் இடையே உள்ள தவிர்க்க முடியாத விதி ஒன்றினால் பொய்யறிதல் உண்மையாக தென்படும் தன்மையே மாயை . மாயை ஆரம்பகாலம் முதலே இந்திய மெய்யியலில் இருந்துவரும் கருத்து . சங்கரரின் அத்வைத தரிசனத்துக்கு பிறகே அது மிக விரிவான தத்துவக் கலைச்சொல்லாக ஆயிற்று. மாயை என்ற சொல் பல தளங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது. உண்மையை மறைக்கும் திரை என்ற பொருளிலேயே அது பொதுவாக பயன்பட்டாலும் பிற்கால மதங்களில் பிரபஞ்ச சாரமான சக்தியின்

அலகிலா அழகுத்தோற்றமாக கருதப்படுவதும் உண்டு. உதாரணம் சாக்தேய மதத்தில் மகாமாயை என்பது இறைவியின் தோற்றமேயாகும்.

அத்வைதம் கீழ்க்கண்டவகையில் பயன்படுத்துகிறது.அவை:

1] நிலையற்ற இவ்வுலகம் நிலையான ஒருமுழுமுதல்பொருளில் இருந்து உருவாகிறது. அழியாத ஒன்றிலிருந்தே அழியும் உலகப்பொருள்கள் உருவாகின்றன. அந்த மூலப்பொருள்இவ்வாறு மாறுவதன்மூலம் தன்னை மாற்றிக் கொள்வதோ குறைவுபடுவதோ இல்லை. ஏன் அது இத்தோற்றம் கொள்கிறது எப்படி தோற்றம் கொள்கிறது என்பது நம் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்டது. நாம் பார்ப்பது அதன் தோற்றநிலைகளை மட்டுமே.அதாவது முழுமுதல் பொருளை பிரபஞ்சமாக மயங்கி பார்க்கும் நிலை

2] இப்பிரபஞ்சத்தின் சாரமாக உள்ள முதல்முழுமை அறிவின் எந்த எல்லைக்குள்ளும் வராத ஒன்று. அதை அறிவின் எல்லைக்கு உள்ளே கொண்டுவரும் செயலே மாயை ஆகும். அதாவது முழுமுதல் பொருளை அதன் முழுமுதல்தன்மையை குறைத்து அணுகும் நிலை

3] முழுமுதல் சக்தியானது தன்னை பலவாறாக பிரிந்தும் வளர்ந்தும் தான் நிகழ்த்திக் கொள்ள முடியும். ஆகவே பிரபஞ்சம் அது தன்னை நிகழ்த்திக் கொள்ளும் முறை. அதாவது மாயை என்பது முழுமுதன்மையின் வல்லமை அல்லது விளையாட்டு . இந்த தளத்தில் இது இரண்டு முறையில் செயல்படுகிறது ஒன்று திரைமாயை [ஆவரணம்] இன்னொன்று உருமாயை [விசேஷபம்] முதல்வகை மாயை உள்ளதை மறைக்கிறது. இரண்டாம் வகை மாயை இல்லாததை உண்டுபண்ணிக் காட்டுகிறது

4]இயற்கை என்ற வடிவில் நம் முன் முக்குணம் கொண்டு நிற்பதை அத்வைதிகள் மாயை என்கிறார்கள்

5] உயிர்க்குலங்கள் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும் உணர்ச்சிகள் மற்றும் செயல்களினாலான வலை மாயை எனப்படுகிறது.

மாயாவாதம்

அறிவதெல்லாம் மாயையே என்று சொல்லும் தத்துவக் கோட்பாடுதான் மாயாவாதம். மாயாவாதம் மூன்று தளம் கொண்டது

1] மனிதன் அறிவது முழுமையான உண்மையை அல்ல. அவனது அறிவுக்கு அப்பால்; அவனறியாத அல்லது அறியமுடியாத ஒன்று உள்ளது அதன் சில தளங்களையே அவன் அறிகிறான்[பண்டை வேதாந்தம்]

2 மனிதனின் அறிவு தன்னளவில் உண்மையை குறைப்படுத்தி மட்டுமே அறியும் இயல்புகொண்டது. ஆகவே அவன் தன் அறிவால் உணரக்கூடியதெல்லாமே அவனால் திரிக்கப்பட்ட உண்மையையே [பிற்கால பௌத்தம்]

3] மனிதன் அறிவதெல்லாம் அவனது மனமயக்கமே. அவன் அறிவதற்கு அப்பால் உள்ள முழுமுதல் உண்மையின் மாயத்தோற்றமே அவனது அறிதல்கள் [அத்வைத வேதாந்தம்]

மாயாவாதம் எல்லா சிந்தனைமரபுகளிலும் ஏதோ ஒருவடிவில் ஆதிகாலம் முதலே உள்ளது. ரிக் வேதத்தில் மாயாவாதத்தின் அடிப்படையை அமைக்கக் கூடிய சிந்தனைகள் நிறையவே உள்ளன. நாம் பிரபஞ்சமாக காணும் இந்த பன்மைத்தோற்றமானது இதற்கு அப்பாற்பட்ட ஓர் ஒருமையின் வெளிவிளக்கம் அல்லது தோற்றநிலையே என ரிக்வேதம் மீண்டும் மீண்டும் சொல்கிறது

உபநிடதக் கருத்துக்களை தொகுத்து வேதாந்தம் என்ற அமைப்பை உருவாக்கிய பாதராயணர் தனது பிரம்ம சூத்திரங்களில் இப்பார்வையை மேலும் வளர்த்தெடுத்தார். இயற்கை என்பது பிரம்மமே [பிரம்ம சூத்திரம்] என்பது அவரது கூற்று. பிரம்மத்திலிருந்து பிறந்து பிரம்மத்தில் மறையும் ஒன்றுதான் பிரபஞ்சம். பிரம்மமே இயற்கையாக நம்மால் உணரப்படுகிறது. அதன் மீது தன் விளக்கத்தை கூறியபடித்தான் சங்கரர் தனது அத்வைத தரிசனத்தை முன்வைக்கிறார். சங்கரர் தன் மாயாவாதத்தை பௌத்த தரிசனங்களுடன் வேதாந்தத்தை இணைப்பதன் மூலமே உருவாக்கினார். பண்டைவேதாந்தம் பிரம்மத்தின் துலங்குநிலை , விரிவு நிலை என்றே பிரபஞ்சத்தைக் கருதியது. பிரம்மம் வேறு பிரபஞ்சம் வேறுதான். பிரபஞ்சத்தின் மூலகாரணம்தான் பிரம்மம். அத்வைதமோ பிரம்மம் மட்டுமே

உள்ளது என்றும் அதை பிரபஞ்சமாக எண்ணி மயங்குவது ஜீவாத்மாவின் அவித்தை அல்லது அறியாமையினால்தான் என்றும் சங்கரர் சொல்கிறார்.

புறவுலகம் என்பது நம் அறிவால் உருவாவதோ நம் அறிதலோ அல்ல அது உண்மையில் உள்ளது என்று வாதிட்டார் சங்கரர். அது பிரம்மமேதான். ஆனால் அதில் நாம் அறியும் வடிவம், குணம், சாரம் அனைத்துமே நமது மனப்பிரமைகளே . நம் அறியாமையின் பொலிவுகள் அவை. அவை விலகுகையில் அறிபவன், அறிபொருள், அறிவு மூன்றும் ஒன்றான நிலை எஞ்சுகிறது. இதுவே சங்கர மாயாவாதம்.

ஜெயமோகன் அவர்களுக்கு நன்றி.

சைவ சித்தாந்தத்தில் உள்ள மற்றொரு கருத்து :

மாயை உயிர்களிடத்தில் இடையில் வந்து இணைவதாகும்.

இம்மாயை உள்பொருள் ஆகும்.

நித்தப்பொருள்.

கண்ணுக்குப் புலன் ஆகாத அருவப் பொருள்.

உலகத்திற்கு வித்தாக அமைவது.

உயிருக்கு உடல், கருவி, நுகர்ச்சிப்பொருள் ஆகியவற்றைத் தருவது. ஆணவத்தால் மறைக்கப்பெற்ற உயிரைச் சிறிது விளக்கம் செய்வது. ஆணவத்தின் கொடிய செயலை நீக்குவதற்கு இறைவனால் பயன்படுத்தக் கூடியது.

ஒருபொருள் தோன்றுவதற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு.

முதற்காரணம்,

துணைக்காரணம்,

நிமித்த காரணம் என்பன அவை.

அதுபோலத்தான் உலகம் தோன்ற மாயை முதற்காரணம்,

ஒரு பெரிய ஆலமரத்தின் உற்பத்தி ஒரு சிறிய விதையில் அடங்கியிருப்பது போல இவ்வுலகத்து அம்சங்கள் யாவும் சூட்சுமப் பொருளாகிய மாயையுள் அடங்கிக் கிடக்கின்றன.

இம் மாயையை இறைவன் தன் சக்தியினால் இயக்க இதில் படிப்படியாக 36 தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. 36 தத்துவங்கள் என்பன மாயையிலிருந்து தோன்றும் பொருள்கள் ஆகும்.

இவ்வாறு தோன்றும் பொருள்களை 3 வகையாகப் பிரிப்பர்.

அவை சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி மாயை என்பன.

சுத்த மாயையிலிருந்து ஐந்து தத்துவங்கள் தோன்றுகின்றன. அவை :

சிவம், சக்தி, சாதாக்கியம், ஈசுவரம், சுத்தவித்தை ஆகும்.

இவை ஐந்தும் இறைவனுடைய ஐந்து தொழில்கள் செய்வதற்குரிய இடங்களாகும். ஆதலால் இவை சிவதத்துவம் எனப்படுகின்றன.

அடுத்த அசுத்த மாயையிலிருந்து தோன்றும் தத்துவங்கள் 7 ஆகும். அவை :

காலம், நியதி, கலை, வித்தை, அராகம், புருடன், மாயை என்பனவாகும்.

இவை வித்யா தத்துவங்கள் எனக் கூறப்பெறும். இவையனைத்தும் உயிரினுடைய நிலைகள் தோன்றுவதற்குரிய தத்துவங்கள் ஆகும்.

பிரகிருதி மாயையிலிருந்து தோன்றும் தத்துவங்கள் 24 ஆகும். அவை :

அந்தக்கரணங்கள் நான்கு,

ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்து,

கன்மேந்திரியங்கள் ஐந்து,

தன்மாத்திரைகள் ஐந்து,

பூதங்கள் ஐந்து ஆகியனவாம்.

இந்த 36 தத்துவங்கள் அடிப்படையில்தான் உலகத்துப் பொருள்கள் தோன்றுகின்றன. இவை தோன்றி உலகத்தை இயங்க வைக்கின்றன.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் :

1,மாயையும் பிரம்மமும் முறையே, ஓடும் பாம்பையும் சலனமற்று கிடக்கும் பாம்பையும் ஒக்கும். இயங்கு சக்தி மாயையாகும், நிலையான சக்தி பிரம்மம்.

2,கண்டு பிடிக்கப்பட்டதும் திருடன் ஓடிப்போய் விடுகிறான். அதுபோல மாயையின் சபாவம் இன்னதென்று நீ ஆராய்ந்து கண்டுபிடித்து விட்டால், அது உன்னிடமிருந்து ஓடிப்போய்விடும்.

3,சமுத்திர ஜலம் சில வேளை அமைதியாகவும், சிலவேளை அலைகள் பொங்கி கொந்தளித்ததும் இருப்பது போல, பிரம்மமும் மாயையும் இருக்கின்றன. சலன சமுத்திரம் மாயை. சலனமற்ற சமுத்திரம் பிரம்மம்.

4,சிஷ்யன் : சுவாமி, நமக்கு ஏன் பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது?

பரமஹம்சர் : அகங்காரம் என்பது ஜீவனுக்கேற்ப்பட்ட மாயை. ஞானோதயம் உண்டாகாமல் தடுப்பது அவ்வகங்காரமே. நான் என்பது இறந்தால் துன்பமெல்லாம் தொலையும்.

சுவாமி விவேகானந்தர் : சத்சங்கம்.

1898 ம் வருடம் ஜனவரிமாதம் 23 ந் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை. இடம் கல்கத்தா, பாக் பஜார் பலராம் பாபு வீட்டில் ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண சபையின் வாராந்திரக்கூட்டம். துரியானந்த சுவாமியும், யோகானந்த சுவாமியும், பிரேமானந்த சுவாமியும் பிறரும் மடத்திலிருந்து வந்திருந்தார்கள். சுவாமி விவேகானந்தர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார். சத்சங்கம் நடந்துகொண்டிருந்தது. பக்தர்கள் நிறைய குழுமியிருந்தனர். பக்தர்களின் பல கேள்விகளுக்கு சுவாமிஜி (விவேகானந்தர்) விடை சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் பொழுது சபையிலிருந்த சிஷ்யர் ஒருவர் " அண்ட கோள்கையிலுள்ள உலகங்கள் ஒன்றினை யொன்று கவர்கின்ற கவர்ச்சியில் இறைவனிருக்கிறாரென்று சொல்வது உண்மை யில்லாவிடினும் கவிநயம் நிறைந்தது" என்று சொன்னார்.

விவேகானந்தர் : அப்படியல்ல அய்யா, அந்த உண்மை
மெய்யுணர்வடைந்தவனுக்குப் புலப்படுவது; வாளாக விநயம் மாத்திரமானதல்ல.

சிஷ்யன் : அங்ஙனமாயின் மனிதர்க்கிடையில் வேறுபாடிருப்பானேன்? தமக்குரிய
கருவிகளை மனிதர் பிழையான வழியிற் செல்ல விடுவானேன்?

விவேகானந்தர் : இவ்வித வேறுபாடுகள் கர்மத்தின் பயனாக ஏற்படுகின்றன.
ஒருவனுடைய கர்மத்துக்கு அவனே பாத்திரவாதியாதலால் புலன்கள் தம்வழிச்
செல்லாதடங்கிச் சரியானப் பாதையைப் பற்றி நடப்பதற்குரிய சாதனம்
ஒவ்வொரு மனிதனுடைய கையிலுமிருக்கிறது.

சிஷ்யன் : இவையெல்லாம் பூர்வ கன்மப் பயனென்பதை ஒத்துக்கொண்டாலும்
அவற்றிற்கு ஓர் ஆரம்பம் இருக்கவேண்டுமே; ஆரம்பத்தில் கடவுள் மனிதரை
நல்லவர்களாகவும், தீயவர்களாகவும் படைப்பானேன்?

விவேகானந்தர் : சிருஷ்டிக்கு ஆரம்பம் உண்டென்று எங்ஙனம் சொல்லுவாய்?
சிருஷ்டி அநாதியானது என்றே வேதங்கள் சொல்லுகின்றன. இறைவன் என்று
உளனோ, அன்று முதல் சிருஷ்டியுமுண்டு.

சிஷ்யன் : நல்லது சுவாமி, மாயை என்பது எங்கிருந்து வந்தது? அது
இங்கிருக்கவேண்டிய காரணமென்ன?

விவேகானந்தர் : கடவுளைப்பற்றிய நிலையில் "ஏன்" என்று கேட்பது தவறு.
குறைவு, குற்றம் உள்ள இடத்திலன்றோ விசாரணையுண்டு. அகண்டமாய்
பரிபூரணமாய் இருக்கிற அவரைப்பற்றி என்ன கேள்வி இருக்கிறது? மாயை
எங்கிருந்து வந்ததென்பது எம்மால் கேட்கக்கூடாத கேள்வியாயிருக்கிறது. நானும்,
நீயும் அனைவரும் தேசகால நிமித்தமாகிய மாயைக்குள் இருக்கிறோம். அங்ஙனம்
இருந்துகொண்டு மாயை எங்ஙனம் ஆயிற்று என்று மாயைக்கு
அப்பாற்பட்டதைக் கேட்டால் எவ்வாறமையும்?.....

இனி :

மாயை என்பது எதுவென நாம் கண்டு தெளிய ,முதலில் உண்மை எதுவாக இருக்கிறது என்பதை நாம் அறிந்துகொள்ளவேண்டியதாக இருக்கிறது. நமது முன்னோர்கள் மாயை என்பது பற்றி இந்த பிரபஞ்சத்தையும் இதில் வாழும் உயிர்களைப்பற்றியும் அடிப்படையாக கொண்டே ஆராய்ந்து அறிந்தே கூறியுள்ளனர். நாமும் இந்த பிரபஞ்சத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டே ஆராய வேண்டியுள்ளது. இந்த பிரபஞ்சம் உண்மையில் என்னவாக உள்ளது? உண்மையில் என்னவாக உள்ளது என்றால், நாம் இதுவரை அறிந்துள்ள வகையிலா? அல்லது அதையும் தாண்டி ஏதாவது உண்மை உள்ளதா? என அர்த்தம். சரி, நாம் இதுவரை அறிந்துள்ள பிரபஞ்சம் என்பது எப்படிப்பட்டது? இந்த பிரபஞ்சம் வெளி,காற்று, தீ,நீர்,மண்,எனும் ஐந்து வித அம்சங்களை (பஞ்ச பூதங்கள்) உள்ளடக்கியது. இவைகளே மரம், செடிகொடி, உயிரினங்கள், ஊர், நகரம், மலை, நாடு, உலகம், பூமி, நிலவு, சூரியன், கோள்கள், நட்சத்திரங்கள், பால்வீதி மண்டலம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய பிரபஞ்சம்.இதுவே நாம் அறிந்துள்ள பிரபஞ்சம். மனித வாழ்க்கைக்கு இந்த பிரபஞ்ச அறிவு போதும்.

மனித வாழ்க்கைக்கு இன்னும்கூட கருத்துரீதியான சில காரணிகளை உருவாக்கி வைத்துள்ளனர் நமது முன்னோர்கள். அவைகளில் சில, திசைகள், காலம் (காலண்டர்) தேசம், அரசியல்,பொருளாதாரம், குடும்பஅமைப்பு, இப்படி இது இன்னும்கூட நீண்டுக்கொண்டே போகும். மற்ற உயிரினங்களுக்கு இந்த அறிவு இருப்பதாக தெரியவில்லை.

சரி இந்த சூரியன் தினமும் தவறாது காலையில் கிழக்கே வந்துதிக்கிறதே அது எப்படி? இந்த நிலவு மாதத்தில் ஓர் நாள் நிறைவான நிலவாகவும், மற்றொரு நாள் முழுமையாக மறைந்தும் காணப்படுவது தவறாமல் நடந்து வருவது எதனால்? வருடத்திற்கு நான்கு பருவங்கள் தவறாது வருகிறது எப்படி, தவறாது மழை பொழிவது எதனால்? இந்த கேள்விகளுக்கெல்லாம் அனுமானமாக பதிலை தேடியவர்கள் கடவுளிடமும், துல்லியமான உண்மையை தேடியவர்கள் அறிவியலிடமும் போய் சேர்ந்துள்ளனர். இதிலும் விகிதாசாரம் பலவாறாக மாறுபடும். கடவுள் கட்சியில் சேர்ந்து கொண்டவர்கள் கூறுவது ஒரு பொருளை

உண்டாக்க ஒருவன் இருந்தேயாக வேண்டும் அல்லவா! ஆகையால் இந்த பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கி நடத்தி வருபவன் இறைவன். அவன்தான் முழு முதற்பொருள். அவனன்றி அணுவும் அசையாது.

இதில் அறிவியல் தேடத்துவங்கி அது கண்டுள்ள உண்மை இன்று இயற்பியலாகவும், குவாண்டம் தியரியாகவும், வேதியியலாகவும், இன்னும் பல்வேறு இயல்களாகவும் பரிணமித்து அவை கூறும் உண்மையின் அடிப்படையில் பல்வேறு சோதனைகள் நடந்து பல்வேறு வளர்ச்சியினை கண்டுள்ளது மனித உலகு. தத்துவ ரீதியாக மட்டுமல்லாது நடை முறையில் நிரூபித்தும் காட்டியுள்ளது பல விஷயங்களை.

நமது சுய அனுபவத்தால், சுய தீர்மானத்தால் காணும் தோற்ற பிரபஞ்சமா? அறிவியல் அறிவால் அறிந்து காணும் உண்மையான, முழுமையான, சூட்சும பிரபஞ்சமா? எது உண்மையானது?

அறிவியல் கூறும் பிரபஞ்சமானது பல்வேறு பரிமாணங்களில் அறிந்து கொள்ளக்கூடியதாக உள்ளது. அடிப்படையில் பிரபஞ்சமானது மின்காந்த அலைகளாக உள்ளது. (இது அலைநிலை) அடுத்து அது பரமானுக்கள் என சொல்லப்படுகிற இம்மிகளாக (பொருள் நிலையாக) உள்ளது. (இனி வருவருவது ஒவ்வொன்றும் பொருள் நிலையான திட நிலை) அடுத்து நியூட்ரான் (நிலை மின் தன்மை) புரோட்டான் (நேர் மின் தன்மை) எலக்ட்ரான் (எதிர் மின் தன்மை) என மூவித மின் தன்மைகள் உள்ள துகள்களாக உள்ளது. அடுத்து அந்த மூவித துகள்கள் வெவ்வேறு விகிதங்களில் கூடி இயங்கும் 113 வித அணுக்களாக உள்ளது. அடுத்து அந்த அணுக்களில் சில வகையானவைகள் சேர்ந்த மூலக்கூறுகளாக உள்ளது. அடுத்து வெவ்வேறு மூலக்கூறுகள் இணைந்து செயல்படும் பொருட்களாக உள்ளது. அடுத்து இந்தப்பொருட்கள் இணைந்து தொகுதியாக பூமியாக உள்ளது. இந்த பூமியைப்போன்று நிலவு, கோள்கள், ஆகியவைகள் இணைந்துள்ள நட்சத்திரமாக (சூரிய குடும்பம்) உள்ளது. அடுத்து நட்சத்திரங்கள் தொகுப்பாக உள்ள பால்வீதி மண்டலமாக உள்ளது. பல உடு மண்டலங்கள் இணைந்து அண்டமாக உள்ளது. பல அண்டங்கள் இணைந்து பேரண்டமாக உள்ளது. இப்படி பல்வேறு தனித்த இயக்கங்கள் காணப்படுகிறது.

மின்காந்தஅலை , இம்மி, மூவித மின்தன்மையுள்ள துகள், அணு, தனிமம், மூலக்கூறு, பொருள், பூமி, சூரிய குடும்பம், நட்சத்திரம், பால்வீதி, அண்டம், பேரண்டம் என இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு பல பரிமாணங்கள் உண்டு.பல்வேறு தனித்த இயக்கங்கள் உண்டு.

அறிநிலை ஆதார தளங்கள்.

1,மின்காந்தஅலை ,2, இம்மி,3, மூவித மின்தன்மையுள்ள துகள்,4, அணு, தனிமம் 5, மூலக்கூறு, 6,பொருள்,7, பூமி, 8,சூரிய குடும்பம், நட்சத்திரம், 9,பால்வீதி, 10,அண்டம், 11,முழுமையான பேரண்டம் என இந்த பிரபஞ்சத்தை நாம் நுகர்வதற்கான 11 விதமான பரிமாணங்கள் இருக்கிறது. இவைகளை அறிநிலை ஆதார தளங்கள் என அறிவியலார் சொல்லுகிறார்கள். இந்த 11 விதமான பரிமாணங்களில் நாம் தற்போது நுகரும் பரிமாணம் பொருள்நிலை பரிமாணம் ஆகும். இன்னும் பத்து வித பரிமாணங்களில் இந்த பிரபஞ்சம் இருக்கிறது.

இந்த பிரபஞ்சம் அடிப்படையில் மின் காந்த அலையாக உள்ளது.இந்த மின்காந்த அலையைப்பற்றி கொஞ்சம் பார்க்கலாம்.

இயற்கையில் மின்காந்த அலை என்ற ஒன்றே உண்டு. (இது மிக முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டிய விஷயம்: ஆசிரியர்)_ மின் அலை மற்றும் காந்த அலை மின்காந்த அலையின் கூறுகளே (components). மின் மற்றும் காந்தப் புலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பின்னிப் பிணைவதை பின்வரும் மக்ஸ் வெல் சமன்பாடுகள் விளக்குகின்றன.

மக்ஸ் வெல் சமன்பாடுகள்

$$\nabla \times \vec{E} = -\frac{d\vec{B}}{dt}$$

காந்த சத்தியிலிருந்து மின் சக்தி:

$$\nabla \times \vec{H} = \vec{J} + \frac{d\vec{D}}{dt}$$

மின் சக்தியிலிருந்து காந்த சக்தி:

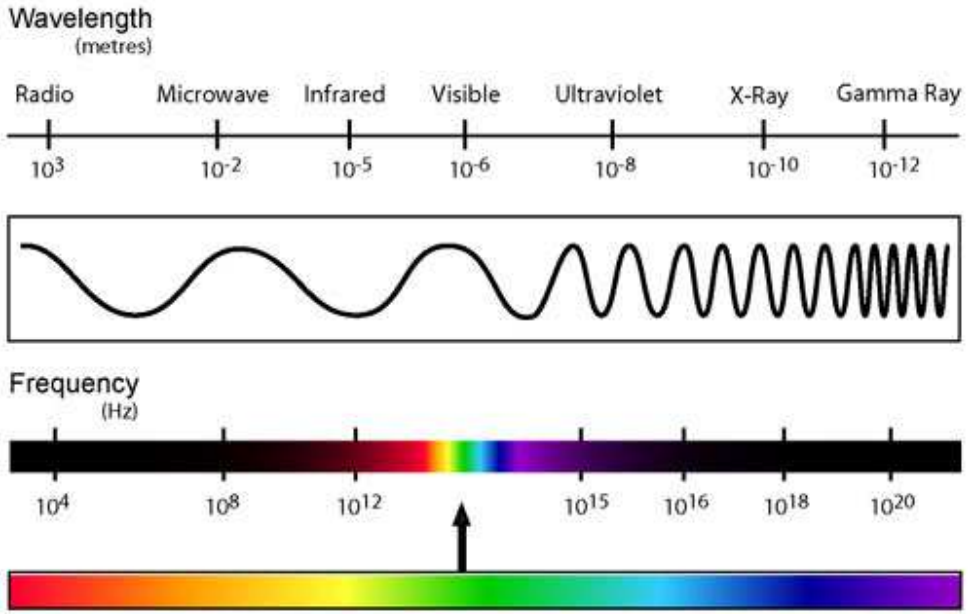
மேலும் இரு சமன்பாடுகளை குறித்துக்கொள்க:

$$\nabla \cdot \vec{D} = \rho$$

$$\nabla \cdot \vec{B} = 0$$

- \vec{D} - மின் பாய அடர்த்தி - Electric Flux Density (C/m²)
- \vec{E} - மின் புலச் செறிவு - Electric Field Intensity (V/C)
- Ψ - மின் பாயம் - Electric Flux (C)
- \vec{B} - காந்த பாய அடர்த்தி - Magnetic Flux Density (Wb/m²)
- \vec{H} - காந்த புலச் செறிவு - Magnetic Field Density (A/m)
- Ψ - காந்த பாயம் - Magnetic Flux (T)
- \vec{J} - கனவளவு மின்னோட்ட அடர்த்தி - Volume Current Density (A/m²)
- ρ - மின்னூட்ட அடர்த்தி - Electric Charge Density (C/m³)
- t நேரம்
- d சிறிய மாற்றம்
-

THE ELECTRO MAGNETIC SPECTRUM

மின்காந்த அலையை அலை எண்ணை கொண்டு பல வேறாக வகைப்படுத்தலாம். அவ்வாறு வகைப்படுத்தும் மின்காந்த அலைகள் வெவ்வேறு தன்மைகளை கொண்டிருக்கும்.

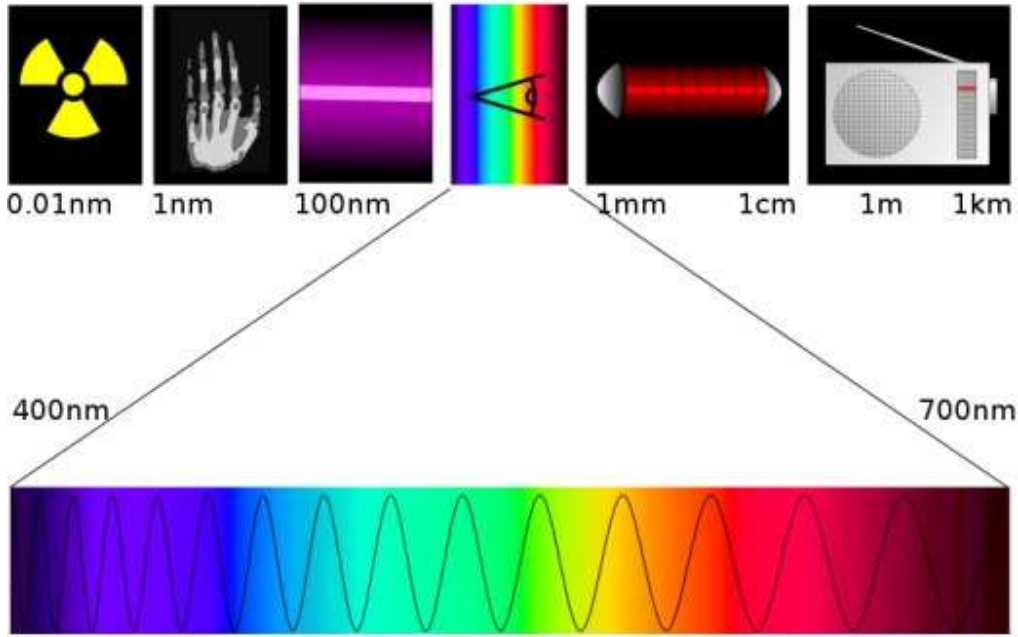
- காம்மா அலைகள் (10¹⁰ - 10¹³ GHz)
- ஊடு கதிர் அலைகள் (10⁸ - 10⁹ GHz)
- புற ஊதா கதிர்கள் (10⁶ - 10⁸ GHz)
- ஒளி அலைகள் (10⁵ - 10⁶ GHz)
- அகச்சிவப்பு கதிர்கள் (10³ - 10⁴ GHz)
- மைக்ரோ வேவ் அலைகள் (3 - 300 GHz)
- ரேடியோ அலைகள் (535 kHz - 806 MHz)

மிக அதிக அலை நீளம் உள்ள மின்காந்த அலைகள், ரேடியோ அலைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை, இரண்டு அடியிலிருந்து 10 கி.மீ. வரை அலைநீளம் கொண்டதாக இருக்கும். இவை மூன்றடிக்குக் கீழே இருந்தால் 'மைக்ரோ அலைகள்' எனப்படுகின்றன. ரேடியோ அலைகள் மைக்ரோ அலைகளை விட அலைநீளத்தில் குறைந்திருந்தால் அவை அகச்சிவப்புக் கதிர்கள் எனப்படுகின்றன. அவற்றைக் கண்ணால் பார்க்க முடியாது. ஆனால் அவற்றின் வெப்பத்தை உணர முடியும்.

கண்களுக்குப் புலப்படும் மின்காந்த கதிர் வீச்சுகள்.

பொருள்களிலிருந்து உமிழப்படும் அல்லது எதிரொளிக்கப்படும் கண்ணுறு ஒளியைக் கொண்டு நம்மைச் சுற்றி நடைபெறுவனவற்றை பார்க்கவும் அறியவும் முடிகிறது. இதன் அலைநீள நெடுக்கம் 4000 Å முதல் 8000 Å உள்ளது. அதாவது மனிதராகிய நாம் அலைநீள நெடுக்கம் 4000 Å முதல் 8000 Å வரை மட்டுமே நுகர தெரிந்திருக்கிறோம். இதற்கு கீழேயோ அல்லது இதற்கு மேலேயோ நாம் நுகர கற்றுக்கொள்ளவில்லை. நமக்கு மற்ற அலைநீள நெடுக்கத்தைப்பற்றி எந்த அனுபவமுமில்லை.

இந்த பிரபஞ்சத்தில் சடப்பொருள் உயிர்ப்பொருள் என இரண்டு வகையான பொருட்கள் இருக்கின்றது. உயிர்ப்பொருளுக்கும் சடப்பொருளுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் உயிர்ப்பொருள் 'அறியும்' தன்மையானது என்பதுதான். இந்த உயிர்ப்பொருட்கள் முயன்றால் முழு அலைநீள நெடுக்கத்தையும் நுகர முடியும். அதுவே உயிரின் சிறப்பு.

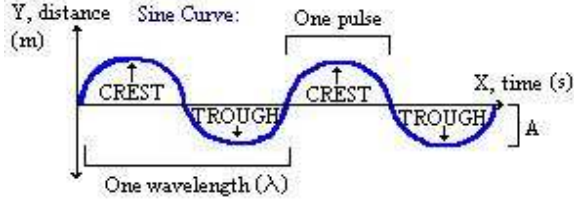

புற ஊதாக் கதிர்கள் (Ultra violet), அகச்சிவப்பு கதிர்கள் (Infra Red), X Ray , மைக்ரோவேவ் (Microwave), ரேடியோ அலைகள் (Radio wave) ஆகிய அனைத்தும் மின்காந்த அலைகள் தான். இப்போது கண்ணுக்கு தெரியும் ஒளியை மட்டும் கவனிப்போம். கண்ணுக்கு தெரியும் ஒளியானது Visible Light எனப்படும். இது மின்காந்த அலைகளில் (Electromagnetic waves) ஒரு பகுதியை சார்ந்தது. இதன் அலை நீளம் (Wavelength) 400 நேனோ மீட்டர் முதல் 700 நேனோ மீட்டர் வரை இருக்கும்.

இந்த மின்காந்த அலையானது ஒரு நானோ மீட்டரில் இருந்து ஒரு 10 கிலோ மீட்டர் வரைக்கும் பல்வேறு நிலைகளில் உள்ளது. ஒரு நானோ மீட்டர் என்பது

ஒரு மீட்டரில் - 1/ 1,000,000,000 ஆகும். அதாவது ஒரு மீட்டரில் நூறு கோடியில் ஒரு பங்கு ஆகும்.

அலைகள் பற்றி அடிப்படை கணித விபரிப்பு

அலைகள் பற்றி எண்ணுகையில் கடல் அலைதான் கண் முன் நிற்கும். கடல் அலையை எளிமைப்படுத்தினால் படத்தில் உள்ளது போன்ற sine wave வெளிப்படும். இவ் வரைபடத்தில் சில தகவல்கள் குறிப்பிடக்கவை.

அவையானவை:

1. அதிர்வின் வீச்சு (amplitude)
2. முகடு (crest)
3. அகடு (trough)
4. அலை நீளம் (wavelength)

முக்கிய குறிப்பு 1 : கிடைகோடு காலத்தையும், நிகழ்கோடு அதிர்வின் வீச்சையும் குறித்து நிற்பதையும் காணலாம். மின்காந்த அலையையும் கணித சார்புகள் கொண்டு விபரிக்கலாம். மின்காந்த அலையின் வெளி அல்லது இடநிலை (space or position), காலம் (time) ஆகியவற்றில் தங்கி இருக்கின்றது.

முக்கிய குறிப்பு 2 : மின்காந்த புலம் இடத்திலும் காலத்திலும் தங்கியிருக்கும் ஒரு காவி புலம் (vector field) ஆகும். மின்காந்த புலம் எப்படி உருவாகுகின்றது அல்லது உருவாக்கலாம் என்பதை நோக்குக. எங்கு அசையும் மின்னூட்டுங்கள் (moving charges) இருக்கின்றதோ அங்கெல்லாம் மின்காந்த புலம் இருக்கும். மின்னூட்டம் அசைவின்றி (static/with out motion) இருக்குமானால் மின் புலம் மட்டுமே இருக்கும் எனலாம்.

முக்கிய குறிப்பு 3 : அணுவில் பாசிடிவ் சார்ஜ் உடைய துகள்கள் யாவும் மொத்தமாக ஒரே தொகுப்பாக நியூக்ளியஸ் என்ற மைய அமைப்பில் செறிந்திருக்கிறது. இந்த நியூக்ளியஸைச் சுற்றியபடி நெகடிவ் சார்ஜ் உடைய எலக்ட்ரான்கள், சூரியனை அதன் கோள்கள் சுற்றி வருவதைப்போல சுற்றி வருகின்றன. அணுவின் குறுக்களவு 1000000000 செ.மீ அதாவது அணுவின் உருவம் தாஜ்மஹால் அளவு என்றால் அதன் அணுக்கரு அடைத்துக்கொள்ளும் இடம் குண்டுசி தலைஅளவு தான். குறுக்களவில் உள்ள வித்தியாசமானது 1000000 செ.மீ என்றால் கொள்ளளவு வித்தியாசம் 100000000000000000 செ.மீ என்று மாறும். ஒரு அணுவின் உருவத்தில் நூறு ட்ரில்லியனில் ஒரு பகுதிதான் கெட்டியான உட்பகுதி, மீதி எல்லாம் வெற்றிடம்தான். பெரிதாக இருக்கும் இவ்வுலகம், நீங்கள், உங்கள் நாற்காலி, இந்த புத்தகம் ஆகிய யாவும் பெரும்பாலும் வெற்றிடத்தால் ஆனதுதான். இருப்பினும் நமது உடலும், பொருட்களும் கெட்டியாக இருப்பதற்குக் காரணம் அணுவின் நியூக்ளியஸைச் சுற்றி மேகம் போல் சூழ்ந்திருக்கும் எலக்ட்ரான்களால்தான்.

முக்கிய குறிப்பு 4 : ஒவ்வொரு அணுவிலும் நடுவில் அணுக்கரு இருக்கும். அதில் புரோட்டான்களும், நியூட்ரான்களும் இருக்கும். அணுக்கருவை சுற்றி எலக்ட்ரான்கள் ஓடிக்கொண்டு இருக்கும். எல்லா எலக்ட்ரான்களும் அணுக்கருவிலிருந்து ஒரே தூரத்தில் இருக்காது. அவை பல்வேறு தூரங்களில் இருக்கும். இவை ஆற்றல் மட்டங்கள் (Energy Levels) என்றும் சொல்லப்படும். விரிவாக 'அனுமதிக்கப்பட்ட ஆற்றல் மட்டங்கள்' (ஆங்கிலத்தில் Allowed Energy Levels) என்று சொல்லப்படும். இவை வட்டப்பாதையில் இருக்காது. நீள்வட்டப்பாதை என்ற எல்லிப்சு (Ellipse) பாதையில் செல்லும். அது கூடமுழு உண்மை இல்லை. நீள்வட்டப்பாதையிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக விலகி செல்லும். ஒரு எலக்ட்ரான் வண்ணம் கொண்டதாக நாம் கற்பனை செய்து கொண்டால், அதி வேகமாக சுற்றும்பொழுது, அதன் பாதை, கோழி முட்டை போல 3Dஇல் தோற்றமளிக்கும். அதாவது எலக்ட்ரானின் பாதை 2Dஇல் இருக்காது, அதை ஒரு காகிதத்தில் வரைய முடியாது. 3Dஇல் தான் காட்ட முடியும்.

மனிதன் மின்காந்த அலைகளின் முழுநெடுக்கத்தையும் அறிய முடியாதவனாக ஏன் இருக்கிறான்? அவனுக்கு இயல்பாகவே இந்த 400 நேனோ மீட்டர் முதல் 700

நேனோ மீட்டர் வரை மட்டும் நுகரும் திறன் எப்படி அமைந்தது? இந்த கேள்வி நமக்கு இயல்பாகவே தோன்றுகிறது. இதற்கான பதிலைப்பார்ப்போம்.

பிரபஞ்சம் என்று சொல்லும்பொழுது அந்த முழுமையில் நீங்கள், நான் அனைவரும், அனைத்தும் அடக்கம். பிரபஞ்சத்தின் ஒரு சிறு பகுதிதான் நீங்களும், நானும். நாம் யாரும் அல்லது எதுவும் பிரபஞ்சம் தவிர்த்த தனி முதல் அல்ல. பிரபஞ்சத்தை தவிர்த்து நீங்களோ நானோ இல்லை. ஏன், பிரபஞ்சத்தை தவிர்த்து எதுவுமேயில்லை. தனித்த தனிமுதல் அல்ல நீங்களோ நானோ! அப்படியிருக்க நம்மை நாம் தனித்த ஒன்றாக கருத முடிவது எதனால்? 'நான்' என்றும் 'தான்' என்றும் நம்மால் தனித்து கருத முடிவது எதனால்?

மனித உயிராகிய நாம் அடிப்படையில் இந்த பிரபஞ்சத்தைப்போல மின்காந்த அலைகளாகவே இருக்கிறோம். அடுத்து நாம் பரமானுக்கள் என்று சொல்லப்படுகிற இம்மி துகள்களாக இருக்கிறோம். அடுத்து மூவகை மின்தன்மைகள் (நிலை மின், நேர் மின், எதிர் மின்) ஆன, மூவகை (எலக்ட்ரான், புரோட்டான், நியூட்ரான்) மின் துகள்களாக, மூவகை மின் தன்மைகளாக இருக்கிறோம், அடுத்து அணுக்களாக இருக்கிறோம், அடுத்து மூலக்கூறுகளாக இருக்கிறோம், அடுத்து உடல் என்கிற பொருளாக இருக்கிறோம், அடுத்து அந்த பொருட்களின் கூட்டு தொகுதியான பூமியாக இருக்கிறோம், அடுத்து இந்த பூமிப்போன்ற கோள்களின் தொகுப்பான சூரிய குடும்பமெனும் நட்சத்திரமாக இருக்கிறோம், அடுத்து நட்சத்திர தொகுதியான பால்வீதி மண்டலமாக இருக்கிறோம். அடுத்து பால்வீதி மண்டலங்களின் தொகுப்பான அண்டமாக இருக்கிறோம். அடுத்து அண்டங்களின் தொகுப்பான பேரண்ட பிரபஞ்சமாக இருக்கிறோம். இதில் யாருக்கும் எந்த வித சந்தேகமும் இல்லை அல்லவா?

ஆக மனிதராகிய நாம் 11 விதமான பரிமாணங்களில், 11 விதமான இயக்கங்களில் இருக்கிறோம். இந்த 11 விதமான பரிமாணங்களில் உடல் எனும் பொருள் நிலை பரிமாணத்திலே மட்டும் நாம் சுதந்திர நிலையில் இருக்கிறோம்.

இந்த உடல் எனும் சுதந்திர பொருள் நிலை நமது பாதுகாப்புக்கான பரிமாண நிலையாகும். (இது பற்றி விரிவாக அடுத்து வரும் 'வெளிப்பட்டது' நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ளது.)

இந்த 11 விதமான பிரபஞ்ச பரிமாண நிலைகளுள் பொருள் நிலையானது முப்பரிமாண (3 Dimention) நிலையாகும். இந்த நிலையே 'தோற்றநிலை'யான தோற்றபிரபஞ்சம் ஆகும். நாமும் இந்த முப்பரிமாண நிலையான பொருள் பரிமாண நிலையிலே (உடல்) சுதந்திர தன்மையை அடைந்துள்ளோம். இந்த உடல் தனித்து செயல்பட முடிகிறது நம் விருப்பம்போல. ஆயினும் நாம் பிரபஞ்ச விதிகளுக்குள் - மேற்கண்ட மற்ற பத்து வித பரிமாண விதிகளுக்கும் கட்டுப்பட்டே நடக்க முடிகிறது.

நமக்கு கிடைத்த இந்த பொருள் நிலை பரிமாணமான உடல் எனும் பொருள் நிலையையே 'அறுதிஉண்மை' என நம்பி, இந்த உடம்புதான் நான் . நான் தனித்த சக்தியுள்ளவன். நான் இருக்கிறேன் மற்றும் இந்த பிரபஞ்சம் இருக்கிறது. இதை தாண்டி எந்த உண்மையும் இல்லை என நாம் கருதும் எண்ணமே மாயை எனப்படுவது. இந்த 11 பரிமாணங்களில் ஒன்றாகிய பொருள்நிலை பரிமாணமான உடலை, அவ்வுடலில் செயல்படும் எண்ணங்களை, கருத்துக்களை இவைகளினால் ஏற்படும் உறவுகளை, இவ்வுடல் நுகரும் தோற்ற பிரபஞ்சத்தை இவ்வுடல் பற்று கொள்ளும் மற்ற பொருட்களை மட்டுமே உண்மை என ஆழமாக நம்பும் நம்பிக்கையே மாயை எனப்படுவது. இந்த மயக்கம் அல்லது மாயை நம்மை பற்ற காரணம் என்ன?

நாம் அவ்வளவு தீவிரமாக அவ்வளவு அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக 'நான்' எனவும் 'தான்' எனவும் தீவிர பற்றுக்கொள்ள காரணம் உண்டு. அதுவே முப்பரிமாண காரணம். அதாவது நாம் இந்த பிரபஞ்சத்தை காட்சிகளால் மட்டும் முப்பரிமாண நோக்கில் பார்க்கவில்லை. நமக்கு கேட்கும் சப்தங்களைக் கூட முப்பரிமாண தன்மையிலேயே கேட்கிறோம், நமது எண்ணம் கருத்துக்கள் கூட முப்பரிமாண தன்மையிலேயே உருவாகிறது. குறிப்பாக நாம் காலத்தை முப்பரிமாண தன்மையிலேயே கருதுகிறோம். சுருக்கமாக சொன்னால் நாம் முப்பரிமாண தன்மையிலேயே வாழ்கிறோம். இந்த முப்பரிமாண தன்மையான பொருள் நிலை பரிமாணத்தில் நமக்கு (உடல் எனும்) சுதந்திரம் வாய்த்ததால் நாம் அதைத்தவிர மற்ற பரிமாணங்களை யோசிக்கக்கூட திராணியற்றவர்களாக

ஆகிவிட்டோம். மற்ற பரிமாண தன்மைகள் ஒரு வகையான சூட்சும தன்மையாக நமக்கு தெரிகிறது. நமது முன்னோர்கள் (மகான்கள்) பிரபஞ்சம் என்ற ஒன்று வெளியே இல்லை. அது உங்கள் மனதிலே தோன்றும் வெறும் காட்சியே என சொல்லியுள்ளதை கவனிக்க வேண்டும். தவிர இந்த முப்பரிமாண தன்மை நமக்கு பல பிறவிகளாக தொடர்ந்து பயன்பாட்டில் இருந்து வருகிறது. ஒரு தீவிர சிரத்தை ஏற்பட்டாலன்றி இந்த பசையிலிருந்து நம்மை நாம் விடுவித்துக்கொள்ள முடியாது. பூமி சூரியனை சுற்றி வருகிறது என்பது யதார்த்த அறிவு . அனால் சூரியன் பூமியை சுற்றி வருகிறது என்பது அன்றாட அறிவு . நம் அனுபவத்தில் பூமி அசையாது அப்படியே தான் உள்ளது. காலையில் கிழக்கில் சூரியன் உதித்து மேலேறி நண்பகலில் உச்சிக்கு வந்து பின் பிற்பகலில் மேற்கே கீழ் நோக்கி சரிகிறது அல்லவா? அந்தியில் மேற்கே சூரியன் மறைந்து பூமிக்கு கீழே போய்விடுகிறதை பார்க்கிறோம் இது அனுபவ 'அன்றாட அறிவு'. அன்றாட அறிவு எனப்படுவது அன்றாட வாழ்வில் உருவான கருத்துக்கள் , பழக்கங்களின் பொழிப்புரையாய் அமைந்ததே அன்றி வேறு என்ன? நமது அனுபவத்தின் வரம்புக்கு உட்பட்டதை பிரதிபலிக்கும் உய்துணர்வின் நிலையையே அது குறிக்கிறது . அன்றாட அறிவை மேற்கோள் கட்டி நாம் யதார்த்த அறிவை இழந்துவிடக்கூடாது .

இப்போது நாம் காலம் என்கிற விஷயத்தை பார்க்கலாம்.

காலம் என்பது பற்றிய பரிமாணத்தை நாம் அறிந்து கொள்ள கோவை கலைக்கதிர் வெளியீடான அணு,உயிர்,அண்டம் எனும் நூலில் உதாரணத்திக்கு ஒரு நிகழ்வை சொல்லி புரிய வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்களும் உங்கள் நண்பரும் மார்ச் பத்தாந்தேதி இரவு பத்து மணி ஐந்து நிமிடம் ஆன ஒரு - கால - வேளையில் உங்கள் ஊரிலே ஓரிடத்தில் அமர்ந்து நமது சூரியனுக்கு அருகில் உள்ள ஆல்பா செண்டாரி என்கிற நட்சத்திர ஒளியையும், அதன் அருகே தெரியும் இன்னொரு நட்சத்திரத்தின் ஒளியையும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அந்த ஆல்பா செண்டாரி நட்சத்திர ஒளி, நாலரை ஆண்டுகளுக்கு முன் அங்கிருந்து புறப்பட்ட ஒளியைத்தான் இப்போது பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதன் அருகில் உள்ள இன்னொரு நட்சத்திர ஒளியை பார்த்தீர்களே அது ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் புறப்பட்ட ஒளியாகும். மேற்கூறிய உதாரணத்தையே மாற்றி

சொன்னால், (கொஞ்சம் விபரீதமாக இருக்கும்) இப்போது இந்த கணத்தில் அந்த ஆல்பா செண்டாரியிளிருந்து யாரோ ஒருவன் ஒரு துல்லியமான தொலை நோக்கி இருந்து நமது பூமியைப்பார்த்தால் நாலரை ஆண்டுக்கு முன் நடந்த கார்கில் போரை பார்க்க முடியும். அதன் அருகில் பார்த்த இன்னொரு நட்சத்திரத்திலிருந்து வேறு யாரோ ஒருவன் நமது பூமியை பார்த்தால் அவனுக்கு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த பூமிதான் தெரியும். அதாவது ராஜராஜ சோழன் தஞ்சாவூரில் உள்ள பிரகதீஸ்வரர் ஆலயத்தைக்கட்டி கும்பாபிஷேகம் செய்ததை காணமுடியும். இப்போது காலத்தின் பரிமாணத்தை புரிந்து இருப்பீர்கள்.

காலம் பற்றிய முக்கியமான இன்னொரு குறிப்பு:

இப்பிரபஞ்சம் என்றோ ஒரு காலத்தில் தோன்றியதாக எண்ணுகிறோம் அக்காலத்திற்கு முன்பு இப்பிரபஞ்சம் என்னவாக இருந்தது? என்ற கேள்வி உடனே எழுகிறது. நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுங்கள் காலமும், இடமும் இந்த பிரபஞ்சத்திற்குள் தான் இருக்கிறது. ஆனால் பிரபஞ்சம் காலத்திற்குள் இல்லை. அதேபோல் பிரபஞ்சத்திற்கு வெளியே என்று ஒரு இடமும் இல்லை. பிரபஞ்சத்திற்கு முன்போ அல்லது மறைவிற்குப் பின்னாலோ காலமும் இல்லை, இடமும் இல்லை. பிரபஞ்சம் தோன்றிய பிறகே காலமும், இடமும் தோன்றியன. இந்த பிரபஞ்சம் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்று நினைக்கும்பொழுது எதில் விரிந்து கொண்டிருக்கிறது என்ற கேள்வி எழுகிறது. பதில், பிரபஞ்சத்திற்கு வெளியே இடம் எதுவும் கிடையாது.

மனிதன் இயல்பாகவே முப்பரிமாண குணம் வாய்ந்தவன். காட்சித்தன்மையில் மட்டுமல்லாது அவனது ஒவ்வொரு செயலிலும், நடை முறையிலும் அவன் உணர்ச்சியை உணருவதிலும் கூட முப்பரிமாண குணத்தையே நாடுகிறான். அவனுக்கு கேட்கும் சப்தங்களைக்கூட அவன் தனது முப்பரிமாண குணத்தாலேயே வடிவமைக்கிறான். நேரடியான நுகர்வில் கூட அவன் தன் முப்பரிமாண புனைவினால் அதற்கு ஒரு வடிவம் கொடுக்கிறான். அவனிடம் சதாசர்வ காலமும் முப்பரிமாண குணம் எனும் புனைவு நடந்த வண்ணம் இருக்கிறது. நேரடி பிரத்யட்சமானதையும் அவனது புனைவு சம்பவமாக வடிவமைக்கிறது. மற்ற உயிர்களை விட மனிதனே இந்த புனைவில் கைதேர்ந்தவனாக இருக்கிறான்.

அவன் ஒரு வகையான புனைவுத்தன்மையிலேயே காலம கழித்து வருகிறான். அதற்கும் காரணம் இருக்கிறது. மனிதன் நினைவக தொகுப்பு (memory) உள்ளவனாக இருக்கிறான். அவனுடைய அன்றாட நிகழ்வுகளை அவனது நினைவுத்தொகுப்பில் போட்டு அலசிப்பார்த்த வண்ணம் இருக்கிறான். அவனை வழிநடத்துவதே அவனது நினைவகம் தான். முப்பரிமாண காலநிலை என்பது நேற்று, இன்று, நாளை என மூவகை குணம் கொண்டது. ஆனால் இயற்கையில் நேற்றும் இல்லை. நாளையும் இல்லை. இருப்பது இக்கணம் இக்கணம் என்பதை

வெற்றுக்கண்ணாடி

ஒன்றை ஒன்று

உற்று நோக்கும்

வெற்று வெளி

இக்கணம் இக்கணம்.

: என்று பிரமிள் பானுசந்திரன் கவிதைசொல்கிறது..

மனிதனின் முப்பரிமாண குண புனைவு நேற்று இன்று நாளை எனும் ஒரு வகையான புனைவு காலத்தில் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அவனது ஐம்புலன்களுமே அவனது புனைவுக்கு வலுவூட்டும் வண்ணம் அமைந்திருக்கிறது. நம்மிடம் பலவித புலன் தன்மை இருந்தாலும் அதில் மூன்றுதான் அடிப்படையாக இருக்கிறது. காட்சிப்புலன், உணர்வுப்புலன், ஒலிப்புலன் இந்த மூன்று புலன்களுமே நமது வாழ்விற்கு ஆதாரமாக திகழ்கிறது.

முப்பரிமாண கால நிலையே அவனது அடிப்படைத்தன்மையாக உள்ளது கவனிக்க வேண்டிய ஒன்று. மனித குல வாழ்க்கை முறையே இதன் கட்டமைப்பை சார்ந்தே இயங்கி வருகிறது. உணர்ச்சியை அவன் வலி, இன்பம், திருப்தி என மூவகையாக பிரித்துணர்கிறான். அதற்கு அவனுக்கு உதவியாக இருப்பது அவனது நினைவக தொகுப்பின் ஆட்சிக்குட்பட்ட மனதின் அறிவுத்தன்மையாகும். மனம் அனைத்தையுமே ஒரு நிகழ்வாக வடிவமைத்து பார்க்கும் தன்மையது. மனிதன் நேரடி வாழ்க்கையை இன்னும் அறியவில்லை. ஒரு விதமான நிகழ்வு வாழ்க்கையையே வாழ்ந்து வருகிறான். மனித வாழ்க்கை என்பது நிகழ்வுகளில்

தொகுப்பாக அவன் முடிவு செய்திருக்கிறான். இந்த முப்பரிமான நுகர்வு நிலையையே மாயை எனப்படுவது.

கவன ஆற்றல் மட்டங்கள்.

போன விநாடி, இந்த விநாடி அடுத்த விநாடி இப்படித்தான் நாம் காலத்தை எதார்த்தமாக சொல்வோம். விஞ்ஞானிகள் இன்னும் கொஞ்சம் நுணுக்கமாக, அணுவுக்குள் அணுதுணிக்கைகளின் அலைவீச்சு அளவை வைத்து மிகச்சிறு விநாடிகளாக சொல்வார்கள். நாம் தனி ஊசலின் அளவை விநாடி என்கிறோம். அணுவியல் விஞ்ஞானிகள் அணுதுணிக்கை அலை வீச்சை விநாடி என்கிறார்கள் அளவு தான் வித்தியாசமே தவிர இயக்கம் ஒன்றுதான்.

சரி அலைவீச்சு தான் காலமா? இல்லை. அலைவீச்சு என்பது நமக்கு காலத்துக்கான ஒரு அளவீடு. அதாவது காலத்தை அளக்க அல்லது தெரிந்து கொள்ள நாம் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒரு அளவீடு. காலத்தை விநாடி, மைக்ரோ செகன்ட், நனோ செகன்ட் என்ற அளவீடுகளை வைத்து கணிக்கிறோம். அல்லது அடையாப்படுத்திக் கொள்கிறோம்.

காலத்தை அளக்கும் கருவிகள் பெரும்பாலும் குறிப்பிட்ட அலை வீச்சை வைத்தே இயங்குகின்றன. அதாவது காலத்தை அளவிடுகின்றன. அலை வீச்சு என்பது என்ன எனப் பார்ப்போம்.

அலைவீச்சு என்பதை முதலில் குவாண்டம் தத்துவத்தில் பார்க்கலாம். ஒளியின் இயக்கத்தை தான் குவாண்டம் தத்துவத்தில் அலைவீச்சாக குறிப்பிடுகிறார்கள். ஒளி என்றால் துணிக்கையும் அலையும் மாறிமாறி வரும் ஒரு நிலை கண்ணொளி, சூரிய ஒளி, மின்காந்த ஒளி இவையெல்லாம் ஒளியின் வகைகள் அதாவது துணிக்கையும் அலையும் மாறிமாறி வரும் நிலையின் வகைகள்.

துணிக்கையும் அலையும் மாறி மாறி வருவது அதாவது ஆன் (on), ஆஹ் (off) இதுதான் ஒளி.

பொருள் இருக்கிறது (on), இல்லை off இதுதான் ஒளி. இந்த இயக்கம் தான் மின்காந்த அலைகள், அணுக்கரு உட்பட எல்லா ஆற்றல்களிலும் இருக்கிறது. பொருள்களிலும் இருக்கிறது. சரி அலைக்கு வருவோம் பொருள் துணிக்கை அணைந்து மறைந்து மற்ற துணிக்கைகள் வருகிறது. ஆனால் அது எப்படி நகர்கிறது? அங்கு தான் அலை தத்துவம் புரியக்கிடக்கிறது. அலை என்றால் அதற்கு எல்லை கிடையாது அதே நேரத்தில் பொருளுக்கு எல்லையும் மையமும் இருக்கிறது. ஒரு பொருள் அலையாகும் போது அது தனது மையத்தையும் எல்லையையும் இழந்து விடுகிறது. மீண்டும் அது பொருளாகும் போது சூழலுக்கு ஏற்ப அதாவது வெளிக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள அறிவுக்கு ஏற்ப மையத்தையும் எல்லையையும் நிர்ணயித்துக் கொள்கிறது.

காலம் பற்றிய அடிப்படை .

காலம் என்பது இயக்கத்தின் அளவீடு. இது அல்லாமல் காலம் என எதுவும் இல்லை. காலம் என ஒன்று தனியே இல்லை. காலம் ஒரு மாயையே அல்லாமல் உண்மை அல்ல. சரி உதாரணங்களுடன் பார்ப்போம்.

பொருளும் அலையும் பரஸ்பரம் நிலைமாறுவது இயக்கம். இந்த இயக்கத்தின் படிப்படியான நிலைகளின் அளவீடை தான் காலம் என்கிறோம். இந்த அளவீடு என்பது அளக்கும் அல்லது அறியும் பொருளை பொறுத்தது. செயலற்ற ஒரு பொருளில் காலமே இல்லை. செயலின் வேக அளவே காலம் எனப்படுகிறது. நமது கவனம் பல்வேறு ஆற்றல் மட்டங்களில் செயல்பட முடியும். காலம் என்கிற அளவீடு கொண்டு நாம் ஆற்றல் மட்டங்களை மாற்ற முடியும். கவனத்தின் ஆற்றல் மட்டம், காலத்தின் நீட்சியில் செயல் படுகிறது. கால நீட்சி என்பது : கவனம் அகண்ட கவனமா அல்லது நுட்ப கவனமா என்பது அதன் கால நீட்சியால் அளவிடப்படுகிறது. ஒரு நொடி நேர நிகழ்வை மட்டும் கவனம் முழுமை செய்து கொள்கிறதா? அல்லது பத்து நொடி நேரத்தில் நடக்கும் தொடர் நிகழ்வை (நிகழ்ச்சி என) முழுமை செய்து கொள்கிறதா? கவனத்தின் 'நிகழ்வு நீட்சியின்' கால அளவே காலத்தின் நீட்சி என்கிறோம். உதாரணத்திற்கு நான் தண்ணீர் குடித்தேன் என்பது ஒரு பத்து நொடி கால நீட்சியான கவனம் கொண்ட நிகழ்வாகும். அந்த விபத்து கண்ணிமைக்கும் நேரத்திற்குள் நடந்து விட்டது என்பது இரண்டு நொடி கால நீட்சி. நன்றாக கவனியுங்கள் 'காலம் என்பது இயக்கத்தின் அளவீடு' காலம்

என்பது ஒரு கருத்தியல் மட்டுமே! நமது கவனம் 'எவ்வளவு கால நீட்சியை' ஆற்றலாக எடுத்துக்கொள்கிறது என்பதைப்பொருத்து, அந்த கவனம் நுட்பமானதா அல்லது அது ஒரு நீண்ட கால நீட்சியான (எண்ணம், கருத்து ஆகியவற்றாலான) நிகழ்ச்சி என்கிற ஒன்றா என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். நாம் நமது கவன நிலையை மாற்றி மாற்றி கையாள முடியும். ஒரு மீச்சிறு கால அளவான மைக்ரோ நொடி அளவில் கூட நாம் நமது கவனத்தை குவிக்க (போகிஸ்) முடியும். அதேப்போல ஒரு பதினைந்து நொடி கால அளவுள்ள ஒரு தொடர் செயலையும் ஓர் நிகழ்வாக கவனம் கொள்ளமுடியும். இந்த முப்பரிமாண ஆதார நிலையில் செயல்படும் நமது கவன நிலை கால நீட்சியை அகலமாக கொண்டு கவனிக்கிறது. அணு நிலை பரிமாண தளத்தில் மீச்சிறு கால நீட்சியான நொடி என்கிற கால நீட்சியை கவன ஆற்றலாக கொள்ளவேண்டியுள்ளது. இப்பிரபஞ்சத்தை நீங்கள் எந்த கவன ஆற்றல் தளத்தில் இருந்து கவனிக்கிறீர்களோ அதற்கேற்றவாறு பிரபஞ்சத்தின் தோற்ற நிலையும் உங்கள் உணர்வு நிலையும் உங்கள் அறிதிறனும் மாறுகிறது. இதையே நமது முன்னோர்கள் விழிப்புணர்வு என சொன்னார்கள். ஒரு நொடி கால நீட்சிக்கு மேல் அதிக காலநீட்சியை கவனம் எடுத்துக்கொள்ளும்பொழுது மனம் செயல்படுகிறது. செயல்பட்டு ஒரு வடிவம் கொடுக்கிறது. எண்ணம் என்பது வடிவமானது. "இந்த தோற்ற பிரபஞ்சமே இறைவனின் எண்ணம்" என்கிறார் சுவாமி நித்யானந்தர். நமது கவன ஆற்றல் மட்டத்தை எந்த அளவுக்கு மீச்சிறு அலகுக்கு எடுத்து செல்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு நாம் ஒரு முழுமையான வாழ்க்கையை நோக்கி செல்கிறோம் என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். மேற்கண்ட கவன ஆற்றல் மட்டங்களை நமது சுவாச பயிற்சியைக்கொண்டு மாற்றி அமைக்க முடியும். சுவாச மாற்றத்தால் மட்டுமே கவன ஆற்றல் மட்டங்கள் மாறும்.

பொருள் நிலையான 'உரு நிலை' அடிக்கடி மாறிக்கொண்டேயிருப்பது. எந்த வடிவும் தொடர்ந்து நீடித்திருப்பதில்லை. தோற்றம் மாறிக்கொண்டே போகிறது. இந்த தோற்ற மாற்றத்தையே நாம் மரணம் என்கிறோம். இந்த பல பரிமாண நிலைகளில் பொருள் எனும் தோற்ற நிலை மட்டுமே இப்போது மாறியுள்ளது. மற்ற நிலைகளில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படுவதில்லை. இந்த பொருள் நிலையான உடலை நாம் என எண்ணி வாழ்வதால் மரணம் நமக்கு கடைசியாக சம்பவிக்கிறது.

வாழ்வு மாயையில் முடிந்து போய் விடுகிறது. பிறவியையே வீணடித்து விடுகிறோம்.

உண்மையான வாழ்வுத்தன்மையை அறியாமல் ஒரு பிறழ்வான வாழ்க்கைத்தன்மையில் சிக்கியிருக்கிறோம். இந்த வாழ்வு சுவாரஸ்யமாக வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு பிரயோஜனமும் அற்றதாக முடிந்து விடுகிறது. இது ஒருவனுக்கு வாழ்வு முடியும்போதுதான் தெரிய வருகிறது. அவன் முழு உண்மையை அறிந்து கொண்டாலும் அப்போது ஏதும் செய்ய முடியாதவனாக இருக்கிறான். சுருக்கமாக சொல்லப்போனால் வீணாக செத்து மடிவதற்காகவே உலகம் இவ்வளவு பர பரப்பாக ஓடிக்கொண்டிருக்கிறது. ஒருவனுக்கு வாழ்வு மாயையில் தொடங்கி மாயையில் முடிந்து போய் விடுகிறது. மனிதன் மாயவலையில் சிக்கியுள்ளான். அவன் ஒரு கிணற்றுத்தவளை அவ்வளவே!. நமக்கு முழு நிறைவான ஓர் வாழ்வுத்தன்மையுண்டு. அதனை நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.

இனி வாழ்வின் பூரண உண்மைத்தன்மை எதுவென காண்போம்.

நாம் இதுவரை அனுபவித்தறியாத ஒரு பரிமாணத்தைப்பற்றி பார்க்கலாம். இந்த பிரபஞ்சத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்துள்ள மின்காந்த நிலை பரிமாணமே அது. மற்ற பத்து பரிமாண நிலைகளும் இந்த பரிமாண நிலையிலேயே அடங்கியுள்ளது. இந்த நிலையிலிருந்து விகசிப்பதே மற்ற நிலைகள். (ஒரு குறிப்பு: பதினோரு பரிமாண நிலைகளும் தனித்தனியாக இல்லை. இணைந்தேயுள்ளது. அதாவது பிரபஞ்ச பரிமாண நிலையினுள் மற்ற பத்து பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. அண்ட பரிமாண நிலையினுள் மற்ற ஒன்பது நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. பால்வீதி பரிமாண நிலையினுள் மற்ற எட்டு பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. நட்சத்திர பரிமாண நிலையினுள் மற்ற ஏழு பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. பூமி பரிமாண நிலையினுள் மற்ற ஆறு பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. பொருள் பரிமாண நிலையினுள் மற்ற ஐந்து பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. மூலக்கூறு பரிமாண நிலையினுள் மற்ற நான்கு பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. அணு பரிமாண நிலையினுள் மற்ற மூன்று பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. மூலக்கூறு மின் தன்மையுள்ள பரிமாண

நிலையினுள் மற்ற இரண்டு பரிமாண நிலைகளும் அடங்கியுள்ளது. இம்மி பரிமாண நிலையினுள் மற்ற ஒரு பரிமாண நிலையும் அடங்கியுள்ளது. மின் காந்த அலை பரிமாண நிலையினுள் மற்ற அனைத்து பரிமாண நிலைகளுமே அடங்கியுள்ளது.) இந்த பரிமாண நிலை ஏக பரிமாணம் அல்லது ஒற்றைப்பரிமாணம் என வைத்துக்கொள்ளலாம். இதன் தன்மை ஏகத்தன்மையாக உள்ளது.

இயற்பியல் நியதி :

அலை என்றால் அதற்கு எல்லை கிடையாது அதே நேரத்தில் பொருளுக்கு எல்லையும் மையமும் இருக்கிறது. ஒரு பொருள் அலையாகும் போது அது தனது மையத்தையும் எல்லையையும் இழந்து விடுகிறது. மீண்டும் அது பொருளாகும் போது சூழலுக்கு ஏற்ப அதாவது வெளிக்கும் பொருளுக்கும் உள்ள அறிவுக்கு ஏற்ப மையத்தையும் எல்லையையும் நிர்ணயித்துக் கொள்கிறது.

மேற்கண்ட நியதியின் காரணமாகவே மின் காந்த அலை பரிமாண நிலையின் தன்மை ஏகத்தன்மையதாக இருக்கிறது. அலை நிலையான மின் காந்த அலை பரிமாண நிலைக்கு அடுத்துள்ள இம்மி நிலை பரிமாண நிலையும் கூட ஒரு ஏகத்தன்மை வாய்ந்ததுதான். அதற்கடுத்த நிலையிலுள்ள மூவகை மின்தன்மை பரிமாண நிலையும், அணு பரிமாண நிலையும் கூட ஒரு வித ஏகத்தன்மை வாய்ந்ததுதான். இந்த மின்காந்த அலை நிலை பரிமாணத்தில் நீங்கள் பிரவேசிக்கும்பொழுது உங்களுக்கு மையமோ, எல்லையோ இருப்பதில்லை. (ஏன், நீங்களே இருப்பதில்லை - அதாவது நான் எனும் மையமும், அதன் எல்லைகளும்) மற்ற மூன்று வித பரிமாண நிலைகளில் ஒரு வித அனுபவத்தன்மை இருக்கும். மின் காந்த அலை நிலை பரிமாணத்தில் அலைத்தன்மையாக இருப்பதால் அனுபவத்தன்மையோ, அறிதல் தன்மையோ இருப்பதில்லை. அடுத்த மூன்று நிலைகளில் அலைத்தன்மை இல்லாது பொருட்தன்மை வந்து விடுவதால் ஒருவித அனுபவமும், அறிதலும் கிடைக்கிறது. ஏகத்தன்மையுடன் அவரின் யுகத்தன்மையும் செயல்படுவதால், பல வித யுகங்களுக்கு ஆளாகிறார்கள்.

அலை நிலையில் நான் எனும் மையமும், எல்லைகள் ஏதும் இருப்பதில்லை. அடுத்த நிலைகளான 1,இம்மி, 2,மூவகை மின்தன்மையுள்ள துகள்,3, அணு - அந்தந்த பொருளின் அளவுக்கு ஏற்றவாறும், ஆற்றலுக்கு ஏற்றவாறும் ஒரு மையமும் எல்லைகளும் அமைக்கிறது காண வேண்டிய ஒன்று. இதன் பொருட்டே இதுவரை வெளிப்பட்ட மதத்தத்துவங்களில் ஏகப்பட்ட முரண்பாடுகளும், வித்தியாசங்களும் இருக்கிறது. மதத்தன்மையை, மேற்கூறிய பரிமாண நிலைகளைக் கண்டு போதித்தவர்கள் அவரவர் அனுபவங்களுக்கேற்றவாறும், யுகத்துக்கேற்றவாரும் போதித்து விட்டனர். ஆனால் மின்காந்த அலை நிலையாகிய பரிமாண நிலையே அனுபவமற்ற தூய நிலையாகும். இது ஏகத்தன்மையையும் கடந்த திவ்ய நிலையாகும்.

எது உண்மை எது மாயை என அறிந்து கொண்டோம். இந்த உண்மை நிலையை நாம் அடைவதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும். 'நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் மற்றும் நீங்கள் எதையெல்லாம் செய்யக்கூடாது' இதைப்பற்றஎல்லாம் உங்களுக்கு பல்லாயிரக்கணக்கான மதங்கள் போதித்திருக்கிறது. இப்போதும் கூட நிறைய இடங்களில் போதித்துக்கொண்டிருக்கிரார்கள். புதிது புதிதாகவும் போதித்துக்கொண்டிருக்கிரார்கள். நீங்கள் செய்ய வேண்டியது உங்களை பொருள் பரிமாணத்திலிருந்து மின்காந்த அலை நிலை பரிமாணத்திற்கு மாற்றிக்கொள்ளுவது தான். ஒரே ஒரு செயல்தான். ஒரே ஒரு மாற்றம்தான். ஆனால் அடிப்படை மாற்றம்.

இந்த முப்பரிமாண பொருள் நிலை பரிமாண நுகர்வு தன்மையிலிருந்து ஒரு ஏகப்பரிமாண நுகர்வு நிலைக்கு நம்மை மாற்றுவதற்கு பல மத தத்துவங்கள் பல்வேறு பயிற்சிகளை போதித்துள்ளன. ஏதாவது ஒன்றை முறைப்படி கற்றுக்கொள்வது சாலச்சிறந்தது. சுய முயற்சியில் ஈடுபடுதல் கூடாது. இந்த பரிமாண மாற்றம் என்பது உடல் அளவிலும், மன அளவிலும், உடற்கூறு தகவமைப்பு அளவிலும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியது. சுயமாக முயற்சித்த (புத்தகத்தை படித்து விட்டு) பல பேர் பலவிதமான இன்னலுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். இது நடந்த உண்மை. எனது நண்பர் ஒருவர் மூளையில் கட்டி வந்து, இரு முறை ஆபரேஷன் செய்தும் குணமாகாமல் இறந்து போய்விட்டார். இந்த முறைகளை

நன்றாக கற்றறிந்து பயிற்சி கொடுப்பவரிடமே முறையாக கற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும். மேற்கண்ட விஷயம் தத்துவார்த்தமாக என்ன என்பதை மட்டும் சொல்கிறேன்.

இந்து மதத்தில் ஒன்று சொல்லுவார்கள். 'யந்திரம் மந்திரம் தந்திரம்'. இதை வைத்து நாம் சிந்திப்போம். யந்திரம் என்பது நமது சரீரம். மந்திரம் என்பது ஓம் எனும் ஓங்கார ஒலி. தந்திரம் என்பது இந்த நுட்பத்தை நடைமுறைப்படுத்தும் செய்முறை. யந்திரம் (உடம்பு) இது ஒரு உயிரியல் கருவி. (bio instrument) இந்த கருவியில் பல வித தொழில் நுட்பங்கள் உள்ளன. நாம் ஒரு முப்பரிமாண தன்மைக்கு உண்டான தொழில் நுட்பத்தை மட்டுமே உபயோகித்து வருகிறோம். அந்த தொழில் நுட்பத்திற்கு ஏற்றவாறே நம் புலன்கள் செயல்படுகின்றன. அல்லது செயல்படுத்துகிறோம். இந்த உயிரியல் கருவியை மற்றொரு தொழில் நுட்பத்திற்கு வடிவமைக்க முயலும் பொழுது, இந்த யந்திரம் பழுதடைந்து விடாமல் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏனெனில் இந்த கருவியின் கட்டுமானம் உயிர் நுட்பமாக இருக்கிறது. கவிஞர் தேவ தச்சன் 'நீ எண்ணுவது உன் உடல் முழுவதும் ஆகுக!' என்று கவிதை எழுதினார். மிக பொறுமையுடனும் நிதானத்துடனும் இதை கையாள்வது சாலச்சிறந்தது. சித்த தத்துவத்தில் நிறைய தகவல்கள் உள்ளன. இந்த பரிமாண மாற்ற நுட்பத்திற்கு, கருவியில் மாற்றம் கொண்டுவர அடிப்படையாக நாம் பார்க்க வேண்டியது மூன்று விஷயங்கள். உடல் தன்மையை மாற்றுதல், அடுத்தது சீரிய கவனம், அடுத்து காலம் என்கிற பரிமாணம்.

இப்போது மந்திரம் என்பதைப்பார்ப்போம். அந்த யந்திரத்தில் இந்த மந்திரத்தை எப்படி உபயோகிப்பது? ஓம் எனும் சொல் எப்படி மந்திரம் ஆனது? இந்த ஓம் என்கிற சொல் தொடர்ந்து இடைவிடாமல் உச்சரிக்கும் பொழுது அதில் ஒரு லயம் உண்டாகி ஒலியின் மூலத்தன்மையான அதிர்வுத்தன்மைக்கு நமது சரீரத்தை எடுத்துச்செல்கிறது. அப்போது நமது சரீரத்தில் செயல்பட்டுவரும் முப்பரிமாண செயல்தன்மை மறைந்து ஒருவித ஏகத்தன்மை பரிச்சயமாகும் . இதற்கு காரணமாக அமைவது ஓம் எனும் ஒலியின் அதிர்வு. அந்த அதிர்வு உடல் முழுவதும் பரவி, உடலை ஆட்க்கொள்ளும். அப்போது உடலில் அதிர்வுகள் அலை, அலையாக எழுவதை காணலாம். இந்த மாபெரும் மாற்றத்தை ஓம் ஒலி செய்வதால் அதற்கு மந்திரம் எனும் அந்தஸ்தை கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

இனி தந்திரத்தை பார்ப்போம். இது மிக நுட்பமானது. மிக கவனமாக அறிதல் வேண்டும்.

மேற்கண்ட பரிமாண மாற்ற நுட்பத்திற்கு, கருவியில் மாற்றம் கொண்டுவர அடிப்படையாக நாம் பார்க்க வேண்டியது மூன்று விஷயங்கள்.

- 1, உடல் தன்மையை மாற்றுதல்,
- 2, சீரிய கவனம்,
- 3, காலம் என்கிற பரிமாணம்.

- 1, உடல் தன்மையை மாற்றுதல்,

இந்த உடல் தன்மையை மாற்றுதல் என்பதைப்பார்ப்போம். நீங்கள் பல மணி நேரம் ஓம், ஓம் என உச்சரித்தாலும் பெரிதாக எந்த மாற்றமும் உடனடியாக தோன்றிவிடாது. நல்ல மாற்றம் உண்டாக நமது உடலை முதலில் ஒரு சம நிலைக்கு கொண்டுவரல் வேண்டும். உணர்வு சமநிலை, மன சமநிலை, சுவாச சமநிலை ஆகிய மூன்று சமநிலையையும் கவனித்து ஓய்வு நிலையில் சரீரத்தை கொண்டு வந்து பயிற்சியை தொடங்குதல் வேண்டும். இதில் சுவாச சமநிலையை நீங்கள் கொண்டுவந்தாலே மற்ற இரண்டும் தானே சமநிலைக்கு வந்து விடும். சுவாசத்தை நாம் நன்றாக மூச்சிரைக்கும் விதமாக ஒரு பயிற்சியை முதலில் செய்து கொள்வதால் சுவாச நிலைகள் சீராகிவிடுகிறது. பின்பு, சுவாச ஓட்டம், சுவாச நடை, சுவாச அசைவு என சுவாச தன்மையை மிக மெல்லிய அசைவுத்தன்மைக்கு கொண்டு வருதல் வேண்டும். வலது நாசியும் இடது நாசியும் கூடுகிறது இடத்தில் கவனத்தை வைத்து சுவாசத்தை மிக மெல்லிய அளவில் நடத்த, சிறிது நேரத்தில் இரண்டு நாசியும் கூடுகிற இடமான புருவ மத்தி ஆக்ஞா எனுமிடத்தில் காற்று இடது, வலது என சிறு அசைவாக தடுமாறிக் கொண்டிருக்கும். காற்று உடலுக்குள் இறங்கி ஏறாது. இது நல்ல ஓய்வு நிலையாகும். இப்போது மந்திரத்தை உச்சரிக்க ஆரம்பிக்கலாம். ஒரு பத்தடி தூரத்திற்கு மட்டும் கேட்குமளவுக்கு இதன் சப்தம் இருக்கலாம். ஒரே சீராக, உச்சரிப்பில் ஒரு லயம் ஏற்படுகிற அளவுக்கு உச்சரித்துக்கொண்டே உடலில் உள்ள அனைத்து செல்களையும் விழிக்க வைத்து மேல்நோக்கி ஆக்ஞா சக்கரத்தை கவனிக்க வையுங்கள்.

2, சீரிய கவனம், இம்மியும் பிசகாத கவன நிலை மிக முக்கியமான ஒன்று. ஓம் எனும் அதிர்வு - இதுவரை எண்ணங்களாகவும், முப்பரிமாண

காட்சித்தன்மையாகவும் (அக காட்சி)உணர்வுகளாகவும், இருந்த உடம்பு - இப்போது வெறும் அதிர்வுகளாக மட்டும் இருப்பதை அறிவீர்கள். நீங்கள் மட்டுமல்ல இந்த பிரபஞ்சமே வெறும் அதிர்வுகள்தாம். கவன நிலை தடுமாறினால் பரம பாதம் விளையாட்டைப்போல மீண்டும் நீங்கள் பழைய முப்பரிமாண தன்மைக்கே வந்து விடுவீர்கள். கவன அவசிய தேவை.

3,காலம் என்கிற பரிமாணம். மிக மிக அடிப்படையான விஷயம் இது. முப்பரிமாணமா? அல்லது ஏகப்பரிமாணமான ஒற்றைப்பரிமாணமா? என்பதை தீர்மானிக்கும் விஷயம் இதுதான். இந்த பயிற்சியை நாம் மேற்க்கொள்ளும்பொழுது இக்கணம், இக்கணம் எனும் நிகழ் நொடி தருணத்தில் இருப்பது மிக முக்கியமான ஒன்று. இந்த இக்கணம் இக்கணம் எனும் நிகழ் நொடி தருணமே உங்களை ஏகத்தன்மையான பரிமாணத்திற்கு இட்டுச்செல்லும். உங்கள் உடல் பொருள் ஆவி அனைத்தும் நிகழ் நொடி தருணத்திலேயே இருக்கவேண்டும். ஏற்கனவே உடலில் ஓடிக்கொண்டிருக்கும் அதிர்வு அலைகளும் இந்த நிகழ் நொடி தருணமும் இணைந்து ஒரு ஏகப்பரிமாண துலக்கம் ஏற்படும்.

அந்த அனுபவம் எப்படியிருக்கும் என்றால் காட்சித்தன்மைக்கு ஒரே ஒளிப்பிரவாகமாகவும், சப்த நுகர்வுக்கு கம்பி வாத்தியத்தில் எழும் சுருதி நாதமாகவும், கவன நிலைக்கு வெறும் சாட்சித்தன்மையாகவும், உணர்வு நிலைக்கு பூரண இருத்தல் உணர்வாகவும், மிகப்பெரிய ஒய்வு நிலையாகவும் இருக்கும். இந்த உயிர் இதுவரை அனுபவித்தறியாத ஒரு செவ்விய நிலையாக இருக்கும். எத்தனை ஆயிரம் ஆண்டுகளானாலும் அசையாமல் இப்படியே இருந்தால் சுகமாக இருக்கும் என தோன்றும். எது ஒன்றை அடைந்தால் இனி யாதொன்றும் தேவையில்லையோ அவன் அதை அப்போது அடைகிறான். எதை அடைந்த பின் , அடைவதற்கு வேறொன்று என்பது இல்லையோ எவ்விற்பத்தினை அடைந்தால் ,அதன் பின் அதைத்தவிர வேறொரு இன்பம் என்றில்லையோ அவ்விற்பத்தை அடைகிறான்.

உங்கள் ஐம்புல உணர்வுகளும் இணைந்து முதுகுத்தண்டும் மூளைப்பகுதியும் இணைந்த ஓர் புலனாக இருக்கும். உங்கள் தேகமே ஒரு புலனாக இப்பிரபஞ்சத்தை அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும். இப்போது உங்களிடம் எந்த

பேதமுமில்லை. நீங்கள் வேறு பிரபஞ்சம் வேறு அல்ல! இது ஒரு பூரண தன்மை. எந்த தேவையும், எந்த தேடலும் இங்கில்லை. இது ஒரு ஏகப் பரிமாண துவக்கநிலை மட்டுமே!

இன்னும் இதில் பல படிநிலைகள் இருக்கின்றன! இந்த ஒற்றைப்பரிமாணத்தில் ஒருவர் எவ்வளவு காலம் தொடர்ந்து நீடித்திருக்கிறார் என்பதைப்பொருத்து, படிநிலைகள் மாறும். இறுதி நிலையாக மின் காந்த அலை பரிமாணத்தில் சுயமற்று பிரபஞ்சத்தோடு இணைவதே அறுதி நிலையாகும்.

புத்தர் சொன்ன 'சூன்யம்', லா வோட்ஸூ சொன்ன 'வெறுமை' இவைகள் மின் காந்த அலைநிலை பரிமாணமாகும். இது முப்பரிமாண நிலையை முற்றிலும் தவிர்த்ததாகும். 'முப்பரிமாண நிலையான பொருள் நிலை பரிமாண நிலை' ஒரு குறையான நிலையாகும். அதுவே மாயை எனப்படுவதும் ஆகும்.

இதையே 'முலைக்கனவிலிருந்து விடுபடுகிற வரை எதிலும் ஒன்றுமில்லை' என்கிறார் கவிஞர் டி.எம். நந்தலாலா. அவர் முலைக்கனவு என சொல்லுவது முப்பரிமாண நிலையையே ஆகும்.